

လိက်တင်တိုင်း၊ တွမ်သိုက်လူင်၊ ယွတ်သိုက်

ဝမ်းကွဲဝမ်းကွဲ၊ တေးတေးတေးတီး ခွင်းခွင်း 79 ပီ

(၇၉)နှစ်မြောက် သွမ်းပြည်အမျိုးသားနေ့ သဝဏ်လွှာ

MESSAGE FROM GENERAL YAWD SERK

ON THE 79th ANNIVERSARY OF SHAN STATE NATIONAL DAY

ສຸນທຳວັນ ທຸລ.ອ. ຍອດສິກ ເນື່ອງໃນໂອກາດສັນຊາດີຣັຖດານ ຄຣບຣອບ 79 ປີ

လိက်တင်လိုင်း၊ ကွမ်သိုင်းလူင် ယုတ်သိုင်း

ခွပ်းနှုပ်, (79) ပီး ဝခင်းလိဝ်းလတ်းလိင်းတီး

မိုးသုင်တင်းသိင်းခါး

ဝခင်းလိဝ်းလတ်းလိင်းတီး 7th February ခေ. ယာမ်းလိဝ်းခွပ်းနှုပ်း
ထိုင်မား (79) ပီးယပ်. ခါးခေ. ဝခင်းလိဝ်းလတ်းလိင်းတီးခေ. ကမ်းလိဝ်း
ခွပ်းနှုပ်း တင်းလိဝ်းခွပ်းတီးဂုဏ်း၊ မခင်းခွပ်းနှုပ်းလတ်းခွပ်း မိုင်းတီးခေ.
မိုင်းခွပ်းတုမ် မိုင်းမခင်းခွပ်း ခါးခေ. မီးဝခင်းလိဝ်းလတ်းလိင်းတီးခေ.

လင်၊မီးမား လိက်ရှမ်းမံပာင်လူင်၊ မီးလိက်ရှမ်းမံပာင်လူင်လေး၊ လင်၊မီးမား
မိုင်းရှမ်းတုမ်မိုင်းမာခင်းခံခခခခခ. ဂူးဂေး၊ တေရှူးဂခင်လီယူ၊ချးကေး။

ကခခမီးမားလိက်ရှမ်းမံပာင်လူင် 1947ခခခခခ. မခင်းလာတ်းခခခခခ
မိုင်းရှမ်းတုမ်မိုင်းမာခင်းခခ. ကမ်၊လှ်းယူ၊တီး၊ မိုင်းလိပ်သေ ဂေး၊တင်းခိုခခခ
မား၊ မိုင်းမာခင်းလေး၊ မိုင်းတံး တိုခခခကမ်၊လှ်းမိုင်းလိပ်ဂခခခ. ပိခခခဂေး၊မိုင်း
မိုင်းလေး၊ ပိုင်ကုပ်၊ပိုင်၊ဗွင်းခမ်းဂေး၊ ကမ်၊လှ်းပိုင်လိပ်ဂခခခ. ခုခခခမိုင်းလေး၊
လူင်ပွင်လိုင်း၊ ကုပ်၊ပိုင်၊ဂေး၊ ကမ်၊လှ်းကခခခလိပ်ဂခခခမားချး။

ယွခခခ. ဝင်းလံးလုမ်းဗှု. လေးသင်၊ ယွခခခ. မိုင်းမာခင်း၊ မိုင်းတံး
လိခခခလိခခခတိတ်းလင်းဂခခခ၊ မီးဂခခခခင်းကွဂ်၊ဂခခခလေးသင်၊ လံးကုပ်၊ဂခခခ

ဗွမ်းဂန် တၢ၊ဂေၤတၢင်းမိုဝ်းရှမ်းတုမ်လၢသၢ၊ ရှ်းလိဝ်းလံးလွင်းလွတ်း
လိဝ်းခွမ်းခေၤတီးကင်းဂိတ်းလၢသၢ၊ လၢလံးလူင်းလံးမိုဝ်းလိဝ်းရှမ်းမံ
ပၢင်လူင် ရှမ်းဂန် မိုဝ်း 12.02.1947 ခေၤခၢးယၢဝ်။ မိုဝ်းမၢခၢး၊
မိုဝ်းတံး၊ မိုဝ်းသခၢ်လွံခၢင်၊ မိုဝ်းသခၢ်လွံချၢင်း လံးရှမ်းဂန်သေ ဂေၤတၢင်းမၢး
မိုဝ်းရှမ်းတုမ်ခေၤခၢးယၢဝ်။

ခၢင်းတၢင်း (78) ပီး ရှမ်းဂန်ဂေၤတၢင်းမၢး မိုဝ်းရှမ်းတုမ်ခေၤ
မိုဝ်းတံး၊ မိုဝ်းသခၢ်လွံခၢင်၊ မိုဝ်းသခၢ် လွံချၢင်းခၢင် လံးခေၤထိုင်၊ လံးရှ်း
သၢင်းလွမ်းခေၤလံးလွ် လိဝ်းရှမ်းမံပၢင်လူင်မၢး သိုဝ်းသိုဝ်းယူဝ်းယူဝ်း တၢ၊
သေ၊ ဂူလှ်းဂၢး ဗဟံ၊ခိုင်သမ်၊ မၢင်ဂေၤမၢင်လုမ်း ခွဲးမိုဝ်းမၢခၢးခၢင် ကမ်၊မီး
လွ်သိုဝ်းယူဝ်းသေရှ်းရှ်းဂၢခၢ်မိုဝ်းခွဲးမိုဝ်းရှမ်းတုမ်သုဂ်၊ယုင်းခိုခၢးမၢးမီး
လွင်းပေ၊ဂိခၢ်တိဂ်းတိုင် ခိုင်လၢဝ်းခိုဝ်းခၢင်မၢး၊ ထိုင်မၢး 02.03.1962 ခေၤခၢး
လွမ်သိုဝ်းခေၤဝိခၢ်ကၢင်ရှ်းသိုဝ်းသိမ်းကၢ၊ခေၤတီးလွမ်ဗွင်းလူင်ကူခေၤ
သေ သိဂ်းယၢ၊ပိတ်း ပိုင်ပိုင်းလိုင်မိုဝ်း 1947၊ လွမ်သိုဝ်း ခေၤဝိခၢ် ငမး
တိမ်၊ ပိုင်ပိုင်းလိုင်မိုဝ်းမိုဝ်း 1974၊ လိဝ်းလံး ဂၢခၢ်ဗွင်းငမ်း လုဂ်၊တီးတီးမူဝ်၊
ခရေ၊သီ၊သေ ပိခၢ်မၢးသုဝ်၊သု၊လိတ်၊ လံးလွမ်သိုဝ်း ခေၤဝိခၢ် ရှ်းတံးခေၤ
ပိခၢ်လံးလၢဝ်းကၢ၊ခေၤကုပ်၊ပိုင်၊ဝၢခၢ်မိုဝ်းလၢဝ်း ပိခၢ်လွင်း ကမ်၊ခေၤထိုင်
ဂၢင်လွ်ဂူခၢ်မိုဝ်း ရှမ်းခိုဝ်းခိုဝ်း ခွဲးမိုဝ်းရှမ်းတုမ်မၢး ခေၤခၢးယၢဝ်။

ထိုင်မၢးပၢခၢ် လွမ်သိုဝ်း တၢခၢ်းသုလှ်၊ ခေၤ ငမးတိမ်၊ပိုင်ပိုင်းလိုင်
မိုဝ်း 2008 ကခၢ်လွ်၊ခၢင်းယၢမ်း တိမ်၊ ရှိုင် (14) ပီးခေၤသေ လံးလတ်း
ပၢင်လိဝ်းတၢင်း ခွဲးပီး 2010 မၢး၊ ပၢခၢ်လူင်ပွင်လိုင်၊ ကူတိင်းလိဝ်း၊ ခၢင်း
တၢင်း (5) ပီးခေၤ မီးမၢး လိဝ်းရှမ်းမံဂိုတ်းတိုက်ပတ်းပိုခၢ်၊လိုင်မိုဝ်း(NCA)
လၢဝ်း တေလံးတုး ငဝ်းလံး ဂၢခၢ်ဝၢခၢ်မိုဝ်း လိမၢးကိတ်းခိုင်၊ ယု၊ခး။

ထိုင်မူးပာခ် NLD ပီခ်လူင်ပွင်လိုင်းခေခ်. ကွင်,သုခ်သုချို, ပီခ်တီးဂိုဝ်းဂုမ်လိုင်းမိုင်းသေ ဗွင်းငမ်းမိုင်းမူး ခာဝ်းတင်း (5) ပီခ်ခေခ်. ဝါခ်မိုင်းမီးလွင်းခိုခ်းယွဲ,မူးဂမ်းဗွင်းယူ,ဝါးလတ်းပင်လိုက်တင်း 2020 ယဝ်.ခေခ်. တပ်.မတေ,ခေခ်.ပင်လိုက်တင်းခေ. မီးလွင်းလွင်,လီခ် ခိတ်းဂင်လိုခ်သေ သိမ်းကျ,ခေ,တီးလူင်ပွင်လိုင်း NLD မိုင်း 01.02.2021 ခေခ်.လေ, မိုင်းမာခ်, လင်,မီးလွင်းသုဂ်.ယုင်,ဂါခ်မိုင်း ခိုခ်းမူးထိုင်, ခူး ကေး။

လွင်းတပ်.မတေ,ယိုတ်းကျ,ခေ,ခေ. ဂူခ်းမိုင်း ကမ်,ဂါခ်.လို ကမ်,ဂမ်.ထိမ်လေ, လုဂ်.ခေဂင်လို သခ်ခတ်းလူဂ်, လီးဂတ်းယိခ်သေ တု. တပ်.မတေ,သမ်. ကပ်ဂိုင်းသိုဂ်, ကပ်လီးဂိုဂ်.ဂုံ.သေ ခေ,လိတ်းလေ, ဂူခ်းမိုင်းလင်,လုဂ်.ယိတ်းဂွင်းဂင်,တေ,သုဂ်သေ ပီခ်မူး ခေ,လု,ကျ,တေ, လုခ်,ယေး ဂါခ်လုဂ်.ခေ.ဂူခ်းမိုင်း ယူ,ခူးကေး။

ဝါခ်မိုင်း သုဂ်.ယုင်,လေ, ဂူခ်းမိုင်းလံးပံးခေ. လံးလုဂ်တံ။ ဝါခ်လံးဂမ်းလိုင်းခေ.ခေ. ပီခ်ယုခ်.ဗူး,ကွခ်ရှပ်ဝါခ်မိုင်းမင်ဂေ. မူး,ခေယွဲ,လေးခေယွဲ,ဂိုတ်းလွမ်းဂင်လိုဂေ.လိပ်, ကမ်,ဂိုတ်းလွမ်းဂင်လို ဂူခ်းမိုင်း. ကမ်,ဂိုတ်းလွမ်းခေ,လံးလို လိဂ်,ရှပ်မံပင်လူင် 1947 ခေ. ခူးယဝ်.။

မိုင်းရှပ်းတမ် မိုင်းမာခ်, လံးလွတ်းလိတ်းဂွမ်းခေ,မူး မီး (78) ပီခ် ယဝ်.သေတု. ကမ်,ခိုခ်းယွဲ, မိုခ်မိုင်းဂိုမ်းရှပ်း ရပ်းခူးခေ. ယုခ်.ဝူး ဗူး,ကွခ်ရှပ်ဝါခ်မိုင်း ခတ်,တြး ဗူး,ဂင်ဝင်ခိုင်းခေ. ခူးယဝ်.။ တု, တေခိုခ်းခေ,ခေ,ပံ ခေ,ရှပ်လူင် မိုင်းရှပ်းတမ် မိုင်းမာခ်,လေ, ရှပ်,ခိုခ်းယွဲ, ဂတ်းယိခ် ဂု,မိုင်းခေ,ခေ. ခူးရှပ်း မီးတင်းရှပ်ထိုင် ခေ,ပူးတု,ခေ. ယူ,ကေး။

1. နန်းကွန်ရှင်မာခင်း ပာခင်းမိုးလေး နန်းကွန်ရှင် လောင်းခိုင်းခပ် လီဝူခင်းတူလှိုင်းတောင်းခိုင်းခင်း နန်းလင်းသေကပ်ပိခင်းတွင်းသွင်းတု၊ မိုင်းခင်း၊ တူလှိုင်းခိုင်းတင်းခိုင်းတူဝင်၊ လိုဝ်သေ တင်းတင်းခိုင်းပိုင်း။
2. လူဝ်သင်းလွင်းယုမ်းယမ်းခင်း၊ လူဝ်နှိုင်းလွင်း ချမ်းမင်းလေး၊ ချေးလုံးလှိုင်းလိက်ရှမ်းမာ ပာလင်း 1947 ။
3. လူဝ်ယွမ်းခင်းရှာခင်းကုပ်၊ ကျင်းခင်း နှိုင်းလုံးခင်းလီ တင်းသွင် နန်း၊ ယုရှာတင်းပေပုခင်း၊ ခိုင်းတိုင်းတိုင် ခိုင်းခင်း။
4. တု၊ ကပ်ရှမ်းလူမ်းဝါခင်းမိုင်းခင်း၊ လူဝ်ခင်းခွတ်၊ ခွတ်တပ်၊ သိုင်း နှိုင်းပိခင်းတပ်၊ နှိုင်းတင်း၊

ပေးနှိုင်းလုံးလွင်းခင်း (4) ချေး လာတင်းမင်းခင်းလိုင် မိုင်းရှမ်းတပ် လင်းတေလင်းခိုင်းယု၊ ကင်းယိုခင်းလုံး၊ ကပ်လာတင်းမင်းလိုင်ခင်း၊ ပိခင်း တင်းရှာခင်းထိုင်သုခင်းတုခင်းရှင်းလေး၊ လုံးကပ်မင်းခင်း၊ တွင်းထိုင်ပခင်း ပေးခင်းပီးခင်းရှမ်းမိုင်းရှင်းခင်း နှိုင်းပိခင်းတိုင်းမာတွင်း ဝခင်းလိုင်လား၊ လိုင်းတိုင်း ခွပ်ထိုင် (79) ပီးလေး၊ ယုလင်းပိခင်း လွင်းခင်းလုံးပီးဝူခင်း တင်းခင်းလှိုင်း တု၊ နန်းကွန်ရှင်ရှင်းခင်းလေး၊ ရှမ်းမိုင်းရှင်းခင်း ယု၊ ကေး။

မိုးသင်

လွမ်းသိုင်းလူဝ် ယုတ်သိုင်း
ရှပ်ပင်းလူဝ်
ခွင်၊ သီ၊ ကပ်ခိုင်းလှိုင်းတိုင်း

အမှတ်ပိုင်လူ

7th February 1947

7th February ဝမ်းအမ်း.လှုပ်ပိုင်လူ. ဝမ်းလှုပ်.လာတုံးလှုပ်; တုံးအမ်း.ရှမ်းဂခပ် ကခပ်ဝးခခပ်. လဝ်းအှ. ကိတ်,ရှမ်းမိုင်း ကခပ်ပိခပ် လမ်း (ရှမ်းပြည်လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်) ရ.ပ.လ အမ်း.ရှမ်းအမ်း.လှုပ်ခပ် သေကွခပ်ခပ်ရှိတ်းပိုင်ဂုမ်.မိုင်းခခပ်.လဝ်းယိပ်,အှ. ပိခပ်အမ်းခင်းလှုပ်; လင်းခပ်ရှပ်,ပုခပ်အမ်းရှိပ်ပိုင်တီးပိုင်ဂုမ်ခခပ်.လှုပ်;တင်းခွတ်,အွတ်းပိခပ် မးလမ်း “ခွင်,သီ,လှုပ်;တုံး” (Shan States Council) ကခပ်အမ်းတိုင်တိုင် ရှမ်းမိုင်းခင်းပး (7)ဂေ.လေးလင်းအှ.မိုင်းတုံးခင်းပး (7)လင်းရှမ်းဂခပ် တင်းသိင်းခင်းပးဝံ. (14)ဂေ.ယပ်.။ ယိုင်းကာခင်းကပ် “ခွင်,သီ,လှုပ်;တုံး” ခပ်.ပိခပ် ခွင်,သီ,ကုပ်.ပိုင်,မိုင်းရှင်းခေ ချ,ယူ,ယပ်.။ တီးပိုင်ဂုမ်ခခပ်.ခပ်, ဂပ်, ကွခပ်ခပ်တိတ်းတတ်းမင်းမခင်းမး တင်း (လွမ်ပိပ်) လှုပ်. နီပ်. လှုပ် သမ်းသီလင်းဂခပ် ဂပ်မခင်းမီး လှုပ်ခပ်လှုပ်,လှုပ်;လှုပ်,လှုပ်; ကိတ်,လှုပ်; ရှမ်း တိုင်,တင်း (လွမ်ပိပ်) တုံးမး ယူ,ယပ်.။ တင်း (လွမ်ပိပ်) တုံးခပ်. ပင်းယပ်. မီး 5 ထတ်း (5') ပင်းပွတ်းမီး 3 ထတ်း (3') လှုပ်ခပ်ခခပ်. အေးမူခင်းတိတ်း ဂပ်မီး သွင်ပုခင်းခင်းပုခင်းပင်းပွတ်းသိခင်းအေး,ဂပ် 18 ခပ်. (18'') တင်း (လွမ်ပိပ်) တုံးခပ်. မင်းမခင်းမိုင်းဝမ်းထီ. 7th February 1947 လေး လုံးဝး လှုပ်.လှုပ်လွမ်ပိပ်မိုင်းရှမ်းတုမ် အခပ်.ခွခပ်,ယပ်.။ မိုင်းဝမ်းထီ. 7th February 1947 ခခပ်. လွမ်သိုင်း ကွင်,သိခင်း တိုင်းမီးဝံ.တီးတးရှင်း (ယခပ်,ရှင်း) ပံ,ရှပ်;ခပ်မးတီး ပိုင်လှုပ် တုံးတင်းမခင်းဂေ. ယင်းကပ်, ပံ,လုံးကုပ်,ဂခပ်သေကိတ်းခခပ်.ယပ်.။

နှိုင်းရှင်းနှိုင်းရှင်းရဲ့လေး၊
လွမ်းပိပ်သမ်းလမ်းတေး၊
လှိုင်းခမ်းလမ်းလမ်းရဲ့၊
လေးတီးရှင်းမီးတေးလေး၊
ဗုဒ္ဓမင်းပိုင်းလှိုင်းလေး၊
သုတေသနပိုင်းလှိုင်းလေးလေး၊

ဝမ်းထီး 7th February 1947 ခေတ်။ မင်းမင်းလွမ်းပိပ်တီးယပ်။
သေတီးပင်တီးပိုင်းတင်း (လွမ်းပိပ်) လှိုင်းလေးတီးတီးပွန်းကွမ်းတင်းသုတ်း
မှိုင်းဝမ်းထီး 11th February 1947 ခေတ်။ လွမ်းသိုင်း ကွင်းသမီး ငလး
ဗုဒ္ဓကွမ်းရှင်းလင်းနှိုင်းခပ်ဂေး၊ နှိုင်းရှင်းရှင်းရဲ့ရပ်ခေတ်ယမ်းကွမ်းယူယပ်။
မှိုင်းကွမ်းကွမ်းပူခေတ်မင်းခေတ်။ တင်း (လွမ်းပိပ်) တီး ရှမ်းကွမ်းကမ်းယမ်းမီး
မင်း၊ မီးပိုင်း တင်း (လွမ်းပိပ်) လင်းဗုဒ္ဓမင်း မှိုင်းလှိုင်းခေတ်ရှင်းရှင်း။
ယမ်းလိပ်သမ်းလမ်းမင်း တင်း (လွမ်းပိပ်) လှိုင်းလေးတီးရှမ်းကွမ်းငလး
ဗုဒ္ဓကွမ်းရှင်းရှင်းလှိုင်းသိုင်းငလး လှိုင်းပိုင်းရှင်းလင်းသမ်း လွမ်းလင်းကမ်း
တေးကွမ်းခေတ်ခေတ်ယူယပ်။

ဝမ်းထီး 7th February 1947 ခေတ်။ တေလုံးတီး ပိုင်းဝမ်းကွမ်း
ခေတ်လှိုင်းရှမ်းကွမ်းဝမ်းကွမ်းဗုဒ္ဓကွမ်းရှင်းတီး (လင်းဗုဒ္ဓငလးဗုဒ္ဓတင်း
တင်းရှမ်းမှိုင်း) ဗုဒ္ဓမင်းလှိုင်းကွမ်းကွမ်းတင်း ဗုဒ္ဓသီးလှိုင်းတီး တေး ကွမ်းပိုင်း
လှိုင်းတီးရှင်းခေတ်လွမ်းလှိုင်းလှိုင်းပိုင်းတီးမှိုင်းခေတ်သီး၊ ပိုင်းဝမ်းပိုင်းတင်း
တင်း (လွမ်းပိပ်) လှိုင်းလေးတီး ကွမ်းရှင်းရှင်းလှိုင်းလှိုင်းလှိုင်းတီး ငလး
ပိုင်းဝမ်းနှိုင်းတီးခေတ်လှိုင်းတင်းလှိုင်းမှိုင်းလှိုင်းလှိုင်းခေတ်ခေတ်မင်း
သေ တီးခေတ် တိုင်းပိုင်းမှိုင်းခေတ်ခေတ်လှိုင်းတီးပိုင်းခေတ်ယူယပ်။

**နေ့တိုင်းတတ်နေကြရသလို
 နာ၊ ချ၊ တံ၊ ပုခင်းတု၊ ကုပ်၊ ကုတ်တင်းမာခင်း
 တီးပင်ကုပ်၊ ကုတ်လင်းခင်း ပင်ပင်ပင်**

6-7th February 1947

ဝခင်းထိ. 6th February 1947 နူးတင်တူင်ခင်ခင် လံးရွတ်း၊
 နီဝ်မူးတီးပင်လူင်သေ နူးကွခင်ရှင် တံး ငလး၊ ခင် ကုပ်,ကူဝ်းဂခင်သေ
 လံးတိဝ်းတတ်းဂခင်မူးခင်,တီးတုံးခံ. -

- [illegible]

ဇာတိတံးတော့၊ ဂပ်းသိုပ်၊ ခွက်၊ မိုင်း၊ ဇာတိ၊ ဂပ်းခွက်၊ လိုင်း၊ မိုင်း၊ ငလး၊
ဂပ်းလူတ်၊ ဇာတိ၊ လိုင်း၊ ခွက်၊ ယဝ်။

3. ဂပ်း၊ လူတ်၊ လွင်း၊ ခပ် တောင်၊ ယွမ်း၊ ဂပ်း၊ တင်၊ ငလး၊ မိုင်း၊ ခပ်၊ ခပ်၊
ယူ၊ တီး၊ ပင်၊ ဂပ်း၊ ခပ်၊ ဂပ်း၊ လိုင်း၊ ခပ်၊ တင်၊ ထိုင်၊ ခပ်၊ ခပ်
ခပ်၊ ယူ။
4. ခပ်၊ မပ်း၊ ဂပ်း၊ လိုင်း၊ ဂပ်း၊ မိုင်း၊ ကွင်း၊ သာ၊ ခပ် - ဂပ်း၊ တင်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ လူတ်
ပင်၊ လိုင်း၊ မပ်း၊ ငလး၊ လူတ်၊ ပင်၊ လိုင်း၊ ဂပ်း၊ ဂပ်း၊ (ပင်၊ လိုင်း၊ သိုပ်) ခပ်
ခပ်၊ တိုင်း၊ တင်၊ ဂပ်း၊ လိုင်း၊ ကပ်၊ မပ်း၊ ဂပ်း၊ သင်၊ လွမ်း၊ တီး ငလး၊
ခပ်။
5. ဝံး၊ လိုင်း၊ လွတ်၊ လိုင်း၊ ခပ်၊ ယဝ်။ သင်၊ ဝံး၊ ခပ်၊ ဂပ်း၊ တီး၊ မိုင်း
ဂပ်း၊ တင်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ လိုင်း၊ လွမ်း၊ ခပ်၊ ဂပ်း၊ လိုင်း၊ ခပ်၊ ခပ်၊ မိုင်း၊
လိုင်း၊ တိုင်း၊ တင်၊ လိုင်း၊ မိုင်း၊ သိုပ်၊ လိုင်း၊ ခပ်၊ ဂပ်း၊

ထိုင်၊ မပ်း၊ ယဝ်၊ ဂပ်း၊ 6th February 1947 ခပ်၊ ခပ်၊ ယဝ်၊
တင်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ မပ်း၊ တီး၊ ပင်၊ လူတ်။ ဝမ်း၊ ထိုင်၊ 7th February 1947
ယဝ်၊ ဝံး၊ ဝမ်း၊ 14:00 မိုင်း၊ ခပ်၊ တင်၊ တင်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ တီး၊ လိုင်း၊ ခပ်၊
ဂပ်း၊ ခပ်၊ တီး၊ ပင်၊ ခပ်၊ ခပ်။ ဝံး၊ သင်၊ ခပ်၊ တိုင်း၊ တင်၊ ခပ်၊ ငလး၊ တီး
သပ်း၊ လိုင်း၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ တင်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ယဝ်။ ယူ၊ တီး၊ ခပ်၊ တင်၊ တင်
ခပ်၊ ခပ်၊ တင်၊ ယွမ်း၊ ခပ်၊ ထိုင်၊ ခပ်၊ တိုင်း၊ တင်၊ ခပ်၊ တီး၊ တိုင်း၊ သင်၊ တင်
သိုင်၊ ဂပ်း၊ လိုင်း၊ ထိုင်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ လိုင်း၊ ခပ်၊ မပ်း၊ ယူ၊ ယဝ်။

1. ဂပ်း၊ လူတ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ လွမ်း၊ ခပ်၊ မိုင်း၊ တီး
မိုင်း၊ သိုပ်၊ လိုင်း၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ ခပ်၊ လွမ်း၊ လူတ်၊ သိုပ်၊ ခပ်
ခပ်၊ ခပ်၊ မိုင်း၊ ခပ်၊ လိုင်း၊ သိုပ်၊ လိုင်း၊ ခပ်၊ ခပ်။

2. သင်တန်းပိုင်းလှိုင်းလံာ်၊ ဖာခင်းတုတ်၊ပိုင်းတွင်း တီးတွင်းလိခင်း
ချင်းခပ် ကမ်းပိုင်းပေးခပ်လိုင် တေလံးကပ်ပိုင်းခွခင်းတီးခင်း
မိုင်းမာခင်းခခင်း လှိုင်းတိုင်းပိုင်းထိမ်ပခင်းဂျ၊။
3. တေလံးခွတ်၊ပွတ်၊တင်းခိုင်းမူး လှိုင်းပွင်ဂခင်း ခွင်၊သီ၊
ခင်းခေးမုတ်၊လှိုင်းခင်းမိုင်းသခင်းလွှဲခင်းရှမ်း (Supreme
Council of the United Hill People – SCOUHP)၊ ခွင်၊သီ၊ခင်း
ခေးခပ် တေလံးမီးကျ၊ခေးတိမ်ထူခင်းရှူးလွင်း ပုခင်းတုတ်၊တေ
တိမ်းတတ်းပခင်းလံး လွင်းကခင်းဂိပ်၊လူလှိုင်းတင်းပေးလသီ၊ ခင်း
ပိုင်းဂခင်း ရှမ်းမိုင်းသခင်းလွှဲ ခလး လှိုင်းပွင်လိုင်းမိုင်းမာခင်း လှိုင်း
ကခင်းဂိတ်၊ခိုင်းမီးမူးရှူးပိုင်းပိုင်း။

ပုခင်းတုတ်၊မိုင်းသခင်းလွှဲ ခလး မိုင်းမာခင်းထုင်၊လိခင်းပိုင်း ကပ်
လွတ်၊လိမ်းခင်းခေး တီးကင်းဂိတ်၊လွမ်းဂခင်းခခင်း ဖူးကွခင်းရှပ် ခင်၊
ချင်း၊ တံး (လင်းဖုတ်၊ ရ.ပ.လ) ဖူးကွခင်းရှပ်မိုင်းသခင်းလွှဲ လံးကုပ်၊ကူင်း
ဂခင်းတီး ပာင်ရှမ်းလှိုင်းပာင်လှိုင်းသေ လံးရှမ်းရှမ်းခင်းမခင်းဂိခင်း၊ ခေး
တုတ်၊လှိုင်းခင်းလံးလှိုင်းဂခင်းဝံ.ယပ်.တုတ်၊လိခင်းယပ်.ခလး ခေးမခင်းဂိခင်း၊
ခေးတုတ်၊လှိုင်းခင်းရှမ်းလံးလှိုင်းဖူးကွခင်းရှပ် ခင်၊ ချင်း၊ တံး မိုင်းဝခင်းထိ.
7th February 1947 ခခင်းပိခင်း မူးပိုင်းဝင်းခမ်း၊ပိုင်းခခင်း လိမ်းရှမ်းမံ၊
ပာင်လှိုင်း ကခင်းဂိတ်၊ပိုင်းဝံ.ခခင်း.ခလး ပိခင်းလွခင်း.ဂိခင်း ခခင်း.လှိုင်းပာင်လှိုင်း
ဝင်းခမ်း၊ပိုင်း.တုတ်၊ရှမ်းပိခင်းမူး လိမ်းရှမ်းမံ၊ပာင်လှိုင်း ခခင်း.ယူ.ယပ်.။

ဧည့်သည်များ၊ ပါဝင်လှုပ်၊ ဂျမ်းမင်း၊ ပါဝင်လှုပ်

ဝမ်းထီး. 8th February 1947 ယမ်းဂင်ခမ်း 18:00 မှင်း
လွမ်းသိုင်း ကွင်း၊သားခမ်း ခမ်းမားတီးပါဝင်လှုပ်။

ဝမ်းထီး. 9th February 1947 ယမ်းဂင်ခမ်း 09:00 မှင်းခမ်း.
ဧည့်သည်တော် လှုပ်ပွင်လှုပ်; ကင်းဂိတ်. မိသ်.တိုက်, ပေး,တွမ်း,လေး (Lord
Bottomley)၊ ဧည့်သည်တော်ခမ်း,ခွင်းခမ်း မိုင်းသားလွှဲ ရှမ်းလေး
တီးခမ်း (John Leyden)၊ ကူးတီးခမ်း,ထုတ်.၊ ပေးခမ်း.လိတ်.ဝိတ်. (Bernard
Ledwidge) ခပ်ကွမ်းခမ်းခမ်းပါဝင်လှုပ်ယူးယပ်.။

ဝမ်းထီး. 9th February 1947 ယမ်းဂင်ခမ်း 10:00 မှင်း ဧည့်
တင် တိုက် ခမ်း၊ ချင်း၊ တီး ခပ်ခပ်,ကုပ်,ဂျမ်းခမ်း။ ယမ်းဂင်ခမ်း 11:00
မှင်းခမ်း. လွမ်းသိုင်း ကွင်း၊သားခမ်း မားကုပ်,ကွင်း ခပ်,ပါဝင်လှုပ်ခမ်းတပ်
ဂျမ်းမိုင်းသားလွှဲ။ မိုင်းခမ်းဂွတ်;မားသေ တေမွတ်,လာတ်;ခေး,ဂျမ်း
ခမ်း. လွမ်းသိုင်း ကွင်း၊သားခမ်း မားခပ်.ယပ်လွမ်းပိတ်တီး ကမ်းပူင်းဝံ.ကွမ်း
တင်းယပ်. လင်,ကုပ်,ဂျမ်းလှုပ်.လိင်းခပ်ထိုင်လူးဂျမ်းမိုင်းတီး ခပ်, ဂျမ်း
မိုင်းသားလွှဲ တင်းသိုင်းဂျမ်း -

“လွင်းမာခင်းခပ်လုံးခတ်းလှိုသေ တုန်းယွခင်းလာတုံးပခင်းမား ပုခင်းတု၊ မိုင်းသခင်းလှို တေလုံးလွတ်းလိင်းလွမ်းမာခင်း၊ မိုင်းသခင်းလှိုခပ်၊ ကမ်းစွဲးပခင်းကင်းဂိတ်းခပ် ဂျေ့ကုပ်ပိုင်၊ ဗွင်းငမ်း၊ စွဲးစွဲး ဂူခင်းမိုင်းသခင်းလှို ဂျေ့ကုပ်ပိုင်၊ ဗွင်းငမ်းခိုခင်းရှင်းခေ၊ ငလး၊ ပေးမာခင်း၊ လုံးလွတ်းလိင်းဂျေ့ စွဲးစွဲးမိုင်းသခင်းလှိုခပ် လုံးလွမ်းဂခင်းခင်းလိပ်ခပ်ခခင်း၊ ကမ်းလှိုငလးဝု၊ မာခင်းစွဲးသူခင်းယုဂပ်၊ စွဲးကုပ်ပိုင်၊ မိုင်းသခင်းလှို၊ တိုခင်းမီးခခင်းလှိုလေ၊ တခေ၊ လိတ်းလာ၊ စွဲးမိုင်းသခင်းလှိုဂျေ့ မီးလခင်းသုခင်းလုံးသုခင်းပီခင်းဗီခင်းပိုင်းဂခင်းတင်းမိုင်းမာခင်းဂူလှိုခခင်း” ခပ်ယပ်။

ဝခင်းထီ. 10th February 1947 ဗုဒ္ဓတောင်တူင် ဂူခင်းမိုင်းသခင်းလှို ငလး၊ လွမ်းသိုင်း ကွင်းသခင်း ကုပ်၊ ဂုမ်ဂုပ်၊ ငခင်း ခခိုင်းခေ၊ တိပ်းတတ်း ဗုဒ္ဓကွခင်းရှိုခင်း၊ ချိုင်း၊ တုံးကခင်းပီခင်းခေ၊ မခင်းဂီခင်း၊ ကခင်းလုံးကုပ်၊ ကွင်းတိပ်းတတ်းဂခင်းမား မိုင်းဝခင်းထီ. 7th February 1947 ခခင်းသေ မိုင်းခခင်း၊ ဗုဒ္ဓတောင်တူင် လှိုပွင်းလှိုင်းကင်းဂလိတ်း၊ မိသ်၊ တိုင်း၊ ပေးတွမ်း၊ လေး (Lord Bottomley) ဂျေ့ခိုခင်းရှိုင်းလွမ်းငခင်းပေးယု၊ လွမ်းခခင်းခေ၊ ခေ၊ တိပ်းတတ်း ဗုဒ္ဓတောင်တူင် မိုင်းသခင်းလှိုခပ်ခခင်း၊ လွမ်းသိုင်း ကွင်းသခင်း လုံးကုပ်၊ ကွင်းတွပ်၊ လာတုံးပခင်းခေ၊ မခင်းဂီခင်း၊ ခခင်းပင်ဂုမ်လှိုင်းပင်လှိုင်း မိုင်းဝခင်းထီ. 10th February 1947 ခခင်း. -

- (1) လွမ်းလှိုလှိုလွမ်းပိုင်တီ၊ မူဝ်၊ ခရေ၊ သီ၊ ခခင်းသေတေလုံးမီးလခင်း၊ ထာခင်း၊ လွင်းသုခင်းလုံးသုခင်းပီခင်းဗီခင်းပိုင်းဂခင်းတင်းမာခင်းခခင်း၊ တိမ်တိမ်ထူခင်းထူခင်း၊ ဂီဝ်၊ လှိုလှိုခေ၊ တိပ်းတတ်း ခေ၊ ထီ. (1) ခပ်. လွမ်းသိုင်း ကွင်းသခင်း လုံးတွပ်၊ လာတုံးဝု၊ “ဝံးသေလုံးလွတ်းလိင်းခွခင်းခေ၊ ယပ်၊ လှိုင်း တီးလှိုင်းမိုင်းမာခင်းခပ်. ခခင်းရှိုင်းတေကမ်းလုံးမီးဂခင်းလိပ်၊ ငခင်းလခင်းထာခင်းဂခင်း ငလး၊ တေလုံး

မီးသုခင်၊ နီင်၊ ပိုင်းဂခင်ခင်ခင်ခင်. ပခင်ခေးမခင်ဂ်ခင်, တီးခင်း
ပင်ဂုမ်လူင်ခင်.ယူ, ”။

(၂) နူးတင်တူင်တီး ငလး ခင် ကခင်တေးခင်းပုးခင်းလုမ်းပွင်ဂခင်
(နွင်းလူင်) လွမ်လိုင်းမိုင်းခင်ခင်ခင်. တိုခင်းတေးလံးမီးသုခင်, ကပ်
ပုခင်းနွင်းခင်း ပုခင်းတုးခင်းတွခင်းခေးလိခင်နွင်းငမ်းနွမ်းခင်း
ခင်ခင်. တိမ်ထူခင်းဂူလင်းသေကမ်, ဂး တေးလံးမီးသုခင်, ဂူမ်းပွင်
ဂခင် လွမ်းခင်းတွခင်းဂခင် နီ, ဂ်တီး, ခေးခင်း. ဂင်းလိုင်းမိုင်း (တပ်.
သိုင်း)။ နီ, တိတ်တေးဂပ်းသိုပ်, ခွင်းမိုင်း. နီ, ဂခင်ခွခင်း, လိုင်း
မိုင်း ငလး ဂခင်လူတ်. နွင်းလိုင်းခင်.ယူ, ယပ်. ဂ်, လူလင်းခေးတိပ်
တတ်ခေးထီ. (၂) ခင်. လွမ်သိုင်းကွင်, သခင်းလံးတွပ်, လတ်တုး
“ယွမ်းဂပ်. လွမ်းလူလင်း မူ, ပိုင်းမခင်းယူ, လွမ်းလူလင်းခေးခင်. ကမ်,
ပံ, မီးလွင်းတုးလတ်သင် ”။

(၃) ဂ်, လူလင်းလွင်းခင် တင်, ယွခင်းဂေးတင်း ငလးမိုင်းခင်ခင်.
ယူ, တီးပင်ဂုမ်ခင်. ဂခင်လိလွမ်းခေးယိုခင်းတင်, ထိုင်ခင်ခင်
ခင်ခင်.ယူ,။

ဂ်, လူလင်းခေးတိပ်တတ်ခေးထီ. (၃) ခင်. လွမ်သိုင်းကွင်, သခင်း
လံးတွပ်, လတ်တုး “သင်တုးကမ်, ပုး မိုင်း. ဂ်ခေး. ငလးတွခင်း
မခင်းမေး ငလး ဂတ်, သု ကခင်ပီခင်ထိုင်. လိခင်ပိုင်း လိုင်းကမ်,
ဂ်, ခွင်းပုးဝံ. ခင်းတွခင်းသခင်လွမ်ခင်လိုင်းခင်ခင်. ခင် ပီခင်မိုင်းခင်
ခင်သေတု. လုင်းမခင်းပီခင်ငလးမိုင်း ကခင်ခိုင်းဂုး, လံးခင်ခင်.
ယူ, တီးဂပ်ခေး ကမ်, ယပ်, ယပ်တုး မခင်းတေးလုင်းမခင်းဂုး, လံး,
ဂူလင်းဂုး ယူ, တီးဂပ်ခေးကမ်, မီးသုခင်, ပုခင်းတုး တေးဂ်တီးပခင်လံး

သေတု၊ ကာဆင်တီးရှုဆင်းမိုင်းခါင် နှိုးလုံးနှိုးပီဆင်တု၊နှိုးပီဆင်မုး ငလး
မိုင်းခါင်ဆေဆင်၊ ဂပ်ခါးဆေပ်၊ထိုင်သေ လွမ်းလူလုံးမူ၊မဆင်းဆေဆင်၊ ဂပ်
ခါးရှေးဂမ်၊ထိမ်ယူ၊ ဂီပ်၊လူလုံးလွင်းဆေ၊ရှေး ယူ၊တီးဂပ်ခါးသေ
တေတိုင်၊ထိုင်ပဆင် တီးပင်ဂုမ်လူင် “ဗေ.သ.ပ.လ ” ကာဆင်တေ
လတ်းဂီတီးတီး၊ တုးဂုင်း၊ ခင်းဂုင်းတေမုး ဂမ်၊ရှိုင်လံဝဆင်းဆေ၊
ဆေဆင်ယူ၊”။

- (4) ခေးမဆင်းဂီဆင်၊ လိဂ်းရှုမ်းမံ၊ ကွင်းသုဆင်း-ဂီတ်၊တလီ၊ ခွင်လူင်
ပွင်လိုင်းမဆင်း၊ ငလး၊ လူင်ပွင်လိုင်း၊ ဂီင်းဂလီတ်း၊ (ပရိတ်သျှံ) ခပ်
ဆေဆင်၊ တိုဆင်းတေဂမ်၊လံးဂပ်မုး ဂပ်းဂံ၊သင်လွမ်း တံး ငလး၊
ခါင်။

ဂီပ်၊လူလုံးခေးတိပ်းတတ်းခေးထီ၊(4)ဆေ၊လွမ်သိုဂ်းကွင်းသုဆင်း
လံးတွပ်၊လာတ်းတုး “ဂီပ်၊လူလုံးလွင်းကာဆင်ဂမ်၊ယွမ်းရှပ်၊ ခေး
မဆင်းဂီဆင်၊ လိဂ်းရှုမ်းမံ၊ ကွင်းသုဆင်း-ဂီတ်၊တလီ၊ ကာဆင်တုးဆေဆင်၊
မဆင်းဂမ်၊မီးလွင်းဂီပ်၊ခွင်းသင် တင်းကာဆင်ကုပ်၊ကူဂ်းဂမ်ယူ၊
ယမ်းဆေ၊ ငလး၊ ဂမ်၊တပ်းထတ်းသင်ကုပ်၊ကူဂ်းသင်”။

- (5) ဝံးလံးလွတ်းလိပ်းခွဆင်းခေးယပ်၊ သင်တုးနှိုးဗေတ်၊ကွဂ်၊တီး မိုင်း
ရှုမ်းတုမ် ခိုဆင်းဆေလိုင်း လွမ်းဆေင်၊ဂါဆင်လှ်ရှပ်း နှိုးဗေတ်၊ကွဂ်၊မိုင်း
လှ်ရှေး တိုဆင်းတေလံးမီး သုဆင်၊လံးဗေတ်၊ကွဂ်၊။

ဂီပ်၊လူလုံးခေးတိပ်းတတ်းခေးထီ၊(5)ဆေ၊လွမ်သိုဂ်းကွင်းသုဆင်း
လံးတွပ်၊လာတ်းတုး “ဂီပ်၊လူလုံးလွင်းဗေတ်၊ကွဂ်၊ဆေဆင်၊ ယွမ်းရှပ်၊လွမ်း
ဆေင်၊မူ၊ပိုင်ဆေဆင်၊ ငလး၊ ယူ၊တီးပင်ဂုမ်ကာဆင်ဆေ၊ငတေ၊ တေဂမ်၊လာင်းတိပ်း
တတ်းပဆင်လံးမဆင်းပီဆင်လွင်းကာဆင်တေလံးတိုင်၊ထိုင်တီးပင်ဂုမ်တိုတ်၊လဆင်
မံမီး၊ ပိုင်ပိုင်းထိုင်မိုင်းသေ ကပ်ခေးတိပ်းတတ်းဂမ်ရှု၊”

3. လွမ်းလူလှည်းကန်ရှင်း တေရှုမ်းဂန်လှုပ်နှံပ်. လှုပ်ပံ၊လံး လွတ်း
လိပ်းခွမ်းခေ့ခေ့. တေကမ်၊ပခန်ရှ်းတုမ်.တိုဝ်. လွင်းတေဇာတ်၊
ကွက်၊ ငလး ပုခန်းတု၊ရှုမ်းရှမ်းဂွ၊ မိုဝ်းခေးခေခေ.ခေင်၊ဂပ်၊
4. သင်လိုဝ်.ဝုးရှုမ်းရှမ်းမိုဝ်းလိပ်သေဝံးခေ့.မုးခွ်းဇာတ်၊ကွက်၊ခိုခမ်း
ခေ့ဂေး၊ တေလံးဇာတ်၊ကွက်၊ယူ၊
5. သင်လိုဝ်.ဝုး တီးပင်ဂုမ်မုခေ့.ခမးပုဂ်းပွင်လိုင်းမိုင်းခေခေ. တိပ်း
တတ်း လွင်းမိုဝ်းလိပ် ကမ်၊ခွ်းရှုမ်းရှမ်းသေတု. ဝံးလိုခမ်းမုးခွ်း
ရှုမ်းရှမ်းခေ့လိုင်း မိုဝ်းလှဲသေကမ်၊ဝုး တေရှပ်.လွင်းရှုမ်းရှမ်းယူ၊
တု၊သေ၊
6. သင်ဝုးရှုမ်းရှမ်းဂေး၊ လွမ်းလူလှည်းမု၊ပိုင်တီးမုဝ်၊ခရေ၊သီ၊သေ တေ
လံးမီးသုခေ့၊လံးသုခေ့၊ပီခေ့ လခေ့.ထာခေ့၊ဗိုင်၊ပိုင်းဂခေ့တင်း
မခေ့၊ ဂုးလွင်းလွင်းယူ၊
7. တွမ်းတု၊ဂခေ့ကုပ်.ပိုင်၊မိုင်းတံးခေ့. တိုခမ်းတေကမ်၊ခပ်းလိမ်
ယု.ဂပ်းလွမ်းလွင်းသင် တေလံးမီးလွင်းထာင်၊ရှာင်ရှင်းခေ့ယူ၊
8. လိက်၊လံး၊ ဗိုင်၊ခင်းဗိုင်၊ထုင်း၊ ဂွမ်းလာတ်းတံး ငလး၊ ကိတ်၊လူလှ်း
ဂုးလာပ်းခိုဝ်းခေခေ. တေကမ်၊ပခန်ရှ်းမီး လွင်းခွ်းရှမ်းလူလံးရှမ်း
တပ်း၊
9. ဝိုခမ်းလှ်း.လံး၊ တွမ်းတု၊မိုင်းဗိုင်မခေ့ခေခေ.ဂေး၊ မိုင်းသခေ့လွံခပ်
တေရှ်းလံး လိုဝ်တွမ်းမုးသေပခေ့ကင်းဂိတ်.ခေခေ.ယူ၊

ပင်ဂုမ်ဝမ်းထီ. 11th February 1947 ခေ့. ပီခေ့ပင်ဂုမ်ကုပ်၊
ကုင်းဂခေ့ လှိုင်.လှိုင်.လိပ်းသေ ပေးဝုးလံးခေးမခေ့၊ဂိတ်၊ တုဂ်းလှိုင်

ဖွမ်လံးလုံတီး လွမ်သိုင်း ကွင်၊သုခင်း ယပ်.လီၤခမ်းခခေင်. ဖူးကွခ်ရှင်
 ပိုင်းသခင်လွံခ် လင်,ကွခ်ဂခ်ဖွမ်.လွမ်း တျ,တေတူဂ်းလူင်း လူင်းလံး
 မိုင်းလွမ်း လိဂ်းရှင်မံၤပင်လူင် ခခေင်.မုးယူ,ယပ်.။

ပာင်ဂုမ်လူင်ကခင်လတ်းနှိတ်းတီး၊ ဝီင်းပာင်လူင် ကခင်မီးတင်း
 ခွင်၊သီ၊ပွင်ဂခင်ဗွင်းငမ်းမိုင်းမခင်း၊ တွဲးလင်းပိုင်ခုခင်းရှေ့ခမ်း (ဗမာပြည်
 ဘုရင်ခံ၏ အမှုအလုပ်ဆောင်ကောင်စီ) ဂမ်းဗွင်းတင်း လင်း၊ဗှု၊ဂမ်း
 ဗွင်း၊ ငလးဗှုးတောင်တူင်ဂုခင်းမိုင်းတီး၊ မိုင်းတံး၊ သခင်လွံခင် ငလး၊ သခင်
 လွံချင်း (သခင်လွံခင် သခင်လွံချင်း ဗွင်းခခခင်၊ ကမ်၊လွဲးဝုး၊ ပီခင်မိုင်းရှိပ်
 ငလး၊မိုင်းမိုခင်ခခင်၊ တံးပီခင်ဂခင်မင်းမံမုးလွမ်းလူလုး၊ဂခင်ကုပ်၊ပိုင်၊ဗွင်း
 ငမ်း မိုင်း၊ပခင်ကိင်းဂလီတ်း၊ကုပ်၊ပိုင်၊ ကမ်၊ပံ၊လတ်းလံးဝုးမီးမိုင်းရှင်းခေ
 မီးပိုခင်းလင်းထာခင် ခခဝံ၊ခခင်၊တံး၊) ခပ်ခိုခင်းရှုတ်းခခခင်။

[illegible]

- ၁) ပုခင်းတျာ်ကပ်ပုခင်း၊ ဗွေခင်းပွင်ဂါခင်းပခင်းမိုင်းသခင်းလွံခခင်း၊ လွမ်းခင်း၊ လုမ်းခင်းခေး၊ မုဂ်းလုမ်းဂူခင်းမိုင်းသခင်းလွံ ဗွေမ္၊ ရှမ်း၊ (Supreme Council of the United Hill People – SCUHP) ဂမ်ထိမ်မဂ်းမခင်း၊ ပခင်းမူးခခင်း၊ ယူတီးလွမ်းဗွင်းလိုင်း၊ တေလံး၊ ကပ်ဗူတိုင်တူဂ်ဂူခင်းမိုင်းသခင်းလွံ၊ ဂျေခိုင်း၊ သေ မဂ်းမခင်း၊ ပခင်းပုခင်း၊ ဗွေခင်း၊ ပိခင်းတီးဂိုဝ်းဂုမ် လုမ်းလွမ်းဗွင်းလိုင်း၊ ခပ်ခခင်း၊ ယူယပ်။

- (2) တီးရှိုင်းဂုမ်လွမ်ဗွင်းလိုင်းခံ. တေကမ်၊လုံးခပ်ပုးဝံ. ခင်းလုမ်း
ဗွင်းလူင် ကခ်လုံကခ်ခိုင်၊ မန်းမခင်းပခပ်ပုခင်း၊ ဗွင်းဝံ.
ဝံခပ်ဗွင်းခင်း၊ သီ၊ ဂေ၊ ခိုင်၊ သေ၊ ဂ်ဝံ၊ ဗွင်းလူင်းတင်း၊ ဂွင်း၊ ဂခ်
လုမ်းဗွင်းလူင်ကခ်လုံဂေ၊ လီ မိုခ်ခင်း၊ တီးလုမ်းဗွင်းလူင်
ဗံ၊ ဂ်ဝံ၊ ခေ၊ လုမ်းဗွင်းလူင် ဗံ၊ ဂ်ဝံ၊ ခင်း၊ ဂ်ဝံ၊ လီ၊ ဂျ၊
လိုင်းခံ. ဂေ၊ မီး၊ ကျ၊ ခေ၊ ပုး၊ ဂ်ဝံ၊ သင်း၊ လွမ်းလံ၊ လွမ်းခင်း၊
မံ၊ မီး၊ ကခ်တမ်းဝင်းဝံ. ဂ်ဝံ၊ တံး၊ ခင်း၊ တံး၊ ဂွင်း၊ သီ၊ ပွင်၊ ဂခ်
ဗွင်းမိုင်းခင်း၊ ယူ၊ ယဝံ.။
- (3) ပုခင်းတု၊ တေလွံ၊ တီးရှိုင်းဂုမ်လွမ်ဗွင်းလိုင်းခေခင်း. တေလုံးမီး
ဗွင်းလူင် ဂုခင်းမိုင်းသခ်လွံ ကခ်ကမ်၊ လွံ၊ လိုင်း၊ ဂ်ဝံ၊ လီ၊ ဂခ်
ခေခင်း. ဝံခပ်ဂ်ဝံ၊ တီးရှိုင်းဂုမ်လွမ်ဗွင်းလိုင်း၊ ခင်း၊ ပုး၊ တင်း၊ သွင်၊ ဂေ၊
ဂ်ဝံ၊ တီးရှိုင်းဂုမ်လွမ်ဗွင်းလိုင်း၊ သွင်၊ ဂေ၊ ခေ. ကွခ်တင်း၊ သုတ်း
တေလုံး၊ ခိုင်၊ ပွင်၊ ဂ်ဝံ၊ ခင်း၊ ခေ၊ ဂခ်၊ ပုခင်း၊ တု၊ မိုင်း၊ ဗွင်း၊ သေ
တီးရှိုင်းဂုမ် လွမ်ဗွင်းလိုင်းခေခင်း. ဂေ၊ တေလုံး၊ ခိုင်၊ ပွင်၊ ဂ်ဝံ၊ သင်း၊
ခေ၊ ဂခ်၊ ပုခင်း၊ တု၊ မိုင်း၊ သခ်လွံ လိုင်း၊ ကခ်ဂိုတ်းဝံ. လိုင်း၊ ခေခင်း.။
တီးရှိုင်းဂုမ်လွမ်ဗွင်းလိုင်း၊ ခေ၊ ဂ်ဝံ၊ တီးရှိုင်းဂုမ်လွမ်ဗွင်းလိုင်း၊
သွင်၊ ဂေ၊ ခပ်လင်း၊ တင်း၊ သမ်၊ ဂေ၊ ခေ. တေလုံး၊ ဂုမ်း၊ မိုင်း၊ ဂခ်၊ ဂ်ဝံ၊
သင်း၊ ဂျ၊ လွမ်း၊ ဂခ် ခေ၊ မံ၊ မီး၊ တမ်းဝင်းဝံ. ခေခင်း၊ ယူ၊ ယဝံ.။
- (4) တီးလုမ်းပွင်၊ ဂခ်၊ သီ၊ ခေခင်း. တု၊ မိုင်း၊ သခ်လွံ၊ တင်း၊ သီ၊ ခေခင်း.
မီး၊ တီးရှိုင်းဂုမ်လွမ်ဗွင်းလိုင်း၊ လုံး၊ ဝံခပ်ဗွင်းခင်း၊ ပုး၊ ဝံ. ဂေ၊ လီ၊ ဂျ၊
သေ၊ တု၊ သင်၊ ဝု၊ တေ၊ ကုပ်၊ ကုပ်၊ ဂ်ဝံ၊ လူင်း၊ မိုင်း၊ သခ်လွံ၊ ခေခင်း၊
ဂ်ဝံ၊ တီးရှိုင်းဂုမ်လွမ်ဗွင်းလိုင်း၊ သွင်၊ ဂေ၊ ခေခင်း. ဂေ၊ တေလုံး၊ မီး
သုခ်၊ ခိုခင်း၊ ပင်၊ ဂုမ်လွမ်း၊ ယူ၊ ယဝံ.။

- (5) လွမ်းလှည်းခေးလံးလှည်းခိုင်ခံ့သေ သင်လှိုင်.ဝေးတေတိုင်း ချွင်းခွတ်, ခွတ်, လှည်းပွင့်ပွင့်ခွင့်, သီ, ထိုင်းခံသေတု. ဂီဝ်, လှည်း ဂါခင်ကုပ်. ပိုင်, ခင်းမိုင်းသခင်လွဲခပ်ခခခ. ကမ်, ဝေးယွမ်း. လွှား လေးသင်သေကမ်, ဝေး လှည်းပွင့်ပွင့်ခွင့်, သီ, ခံ. တိုင်းတေကမ်, လံးရှိုတ်းလွင်းတု. တိုင်း. တေ, ဂါခင်ကုပ်. ပိုင်, ရှင်းခေးမိုင်းသခင် လွဲ ခပ်ခခခ. လေးလေး. ဂါခင်ကုပ်. ပိုင်, ခင်းမိုင်းသခင်လွဲခပ်ခခခ. တေလံးပီခံ မူ, ဂါခင်ကုပ်. ပိုင်, ရှင်းခေး ရှပ်ပာဂ်, တိမ်ခံခခခ. ဗွမ်း. ရှမ်းလံးလှည်းခိုင်ယူ,။
- (6) ခင်းမိုင်းရှမ်းတုမ်မိုင်းမခင်း, ကခင်လံးဗွမ်း. ရှမ်းဂခင်ဝံ. ယဝ်. ခခခ. ပုခင်းတု, မင်းတတ်းလီခင်လီခင်သေ ဂေးတင်း. ခေးမိုင်းခင်း ကခင်ခိုင်ခခခ. တေလံးပီခံ တီးသဗေးပုဂ်းပွင့်မံမီးလှိုင်; မိုင်းခခခ. ခံသေတု. ပုခင်းတု, တေပီခင်ခေးမိုင်းရှင်းခေးကခင် ခိုင်ခခခ. ဗွမ်း. ရှမ်းလံးလှည်းခိုင်ယူ,။ ခင်း, ရှပ်ခေးယိုင်းကခင်း ခံ. ပေးတေရှိုတ်းသင်းပွင့်ပီခင်ရှပ်, လံးခခခ. ရှပ်ပီခင်ဂပ်. ယင်း ကွခင်တင်းသုတ်းသေလွမ်းလှည်းပွင့်ပီခင်မံမီးလှိုင်; မိုင်းမခင်း. ပီး 1935 ကခင်ပေးခင်းလွှားပိုင်သံမံရှိုတ်းပေးလင် ဂီဝ်, လှည်းတွမ်း ကုပ်. ပိုင်, တွမ်းလိခင် (2) မိုခင်ခင်း, မိုတ်. ရှိုးခေး. ခေး. ခေး. တွမ်း မခင်းမေး, လှိုင်းခံ. ခခခ. တေလံးကုပ်, ကုပ်. ငှပ်. ငှပ်. တင်း တီးရှိုတ်းရှပ်လွမ်းခင်းလှိုင်; ခေး, ရှပ်တီးရှိုတ်းရှပ်လွမ်းခင်းလှိုင်; ခပ် ခခခ. ယူ, ယဝ်.။
- (7) ပိုင်သုခင်း, လံးသုခင်း, ပီခင် လွမ်းခင်း, မိုင်းတီး, မူဝ်, ခေး, သီ, ခပ်လံး မင်းမခင်း, တမ်းတင်းဝံ. ယဝ်. လှိုင်းခခခ. ရှမ်းမိုင်းသခင်လွဲခပ်တင်း သီင်းဂေး, တေလံးရှပ်. တိမ်ထုခင်းယူ, ယဝ်.။

- (8) လွမ်းလူလုံးချေးလုံးလုံ့ ဆင်,ခပ်.မံလိုင်းကခင် ခင်းပုးခင်း လိက်ရှမ်းမံ ကခင်ခင်.သေ တေကမ်,လုံးတုမ်.တိုဝ်.တေ, သုခင်, လုံ့.လံ,ဗာခင်,တု,ငိုခင်းတွင်း ကခင်မီးဝံ.ပိုင်ကုပ်.ပိုင်,ရှင်းချေ ယူ,ခင်,ယမ်းလိပ်ခင်။
- (9) လွမ်းလူလုံးချေးလုံးလုံ့ဆင်,ခပ်.မံလိုင်းကခင် ခင်းပုးခင်းလိက်; ရှမ်းမံကခင်ခင်.သေ တေကမ်,လုံးတုမ်.တိုဝ်.တေ, လွင်းကခင် ကပ်ဗာခင်,တု,ငိုခင်းခွခင်,မိုင်းမာခင်းသေ လွှဲထံမ် သခင်လွံခင် ခလ; ချင်းခပ်ခခင်.၊ လွင်းပိုင်ဗာခင်,တု,ငိုခင်းတွင်း မိုခင်ခင်, မိုင်းမာခင်း ခလ; မိုင်းတံး မီးဝံ.ခခင်. ကပ်မုးလုံ့.တိုဝ်းတီးသခင် လွံခင် ခလ; ချင်းခပ်ခခင်. လုံးရှိုက်ကမ်,လုံးကခင်တုးခခင်. ယူ, တီးဗွင်းလူင်တီးရှိုင်းရှမ်းလွမ်ဗွင်းလိုင်းခလ;ဗွင်းလူင်ရှမ်းတီးရှိုင်း ရှမ်းလွမ်ဗွင်းလိုင်း (2) ဂေ. တေလုံးရှမ်းဂခင် ထတ်းသင်း တုလုံး လွမ်းဂခင်ယူ,ယပ်။

**မာ်တွင်းဂ်ဂ်,လူလုး ခေးမခင်းဂ်ခင်း,ပာင်လူင် ငလး
လိဂ်းဂုမ်းမာ်ပာင်လူင်**

1. ခေးတံးတံးတံး ပာင်ဂုမ်လူင်ပာင်လူင် ကခန်ဗုဒ္ဓကွန်ရှင် ခာင်၊ ချာင်၊ တံး ခပ်လတ်းရှိုတ်းမိုဝ်းဝခင်းထီ. 6 - 7th February 1947 ခခင်. ပီခင်မူ, ငဝ်းခါမ်, ပိုခင်. ပုခင်းတျ, လိဂ်းရှုမ်းမံပာင်လူင် သေ၊ လိဂ်းရှုမ်းမံပာင်လူင် ကခန်လူင်းလံးမိုဝ်းဂခင် မိုဝ်းဝခင်းထီ. 12th February 1947 ခခင်. ပီခင်ပိုင်ခမ်းခေးဂခင် ပုခင်းတျ, တေပွင်သားဂခင်ဂျ, ခခင်. ခံယူ, ယဝ်.။
2. လိဂ်းရှုမ်းမံပာင်လူင်ခခင်. လိုပာင်လူင်ခခင်. ဂေးသားပခင်ဂီခင် ရှိုင်း လွင်းခွတ်, လိုတ်းခွမ်. ရှုမ်းလိုဝ်. လာတ်းပခင်လာင်းခိုင်းခပ်မး ငလ, မိုင်းမခင်းထိုင်. လိခင်ဝိုင်း ငလ, မိုင်းသခင်လွံ ကခန်ပီခင် မိုင်း တံး၊ ခါင်၊ ချာင်း လင်, ကပ်လွတ်းလိင်းခွခင်းခေ၊ တီးဂိုင်းဂလိုတ်း လွမ်းဂခင်မးခခင်. ယူ, ယဝ်.။
3. လိဂ်းရှုမ်းမံပာင်လူင်ခံ. ကမ်, လှ်းလိဂ်းရှုမ်းမံကခန်တာင်တူဝ် လိုဝ်. ခိုင်းဂူခင်းသေ လူင်းလံးမိုဝ်းတေ, ဂခင်မး။ ပီခင်လိဂ်းရှုမ်းမံ ကခန်တာင်တူဝ်ခေးလိခင် လူင်းလံးမိုဝ်းခေးဂခင်မိုင်းတေ, ဂခင်။ ပွခင်. ခခင်ငလ, လာင်းခိုင်းကခင်မီးခင်းမိုင်းကခန်လူင်းလံးမိုဝ်း လိဂ်းရှုမ်းမံပာင်လူင်ခခင်. ဂေး၊ မီးပုခင်းခွခင်းဂီဝ်, ခွင်းပုခင်, ဂခင်ယူ, ယဝ်.။

(၇၉)နှစ်မြောက် သျှမ်းပြည်အမျိုးသားနေ့
အခမ်းအနားသို့ ပေးပို့သည့်
သျှမ်းပြည်ပြန်လည်ထူထောင်ရေး
ကောင်စီ (RCSS) ဥက္ကဋ္ဌ ၏ သဝဏ်လွှာ

၂၀၂၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၇)ရက်

အားလုံးမင်္ဂလာပါခင်ဗျား။

သျှမ်းပြည်အမျိုးသားနေ့၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၇)ရက်နေ့ဟာ ယနေ့
ဆိုရင် (၇၉)နှစ်မြောက် ပြည့်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါတယ်။ သျှမ်းပြည်အမျိုးသားနေ့
ဟာ သျှမ်းလူမျိုးများနဲ့သက်ဆိုင်သလို သျှမ်းပြည် တိုင်းရင်းသားအားလုံး၊
ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံနဲ့လည်း သက်ဆိုင်ပါတယ်။ သျှမ်းပြည်အမျိုးသား
နေ့မှ တဆင့် ပင်လုံစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုနိုင်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ပင်လုံစာချုပ်
ရှိလို့သာ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေ
ကို အားလုံးက သိရှိခဲ့ကြပြီးပါတယ်။

ပြည်ထောင်စုကိုတိုင်းပြည်တစ်ခုတည်းကနေ တည်ထောင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ဗမာပြည်နဲ့ သျှမ်းပြည်ဟာ တိုင်းပြည်တစ်ခုတည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ သီးခြားတိုင်းပြည်ဖြစ်လို့ အစိုးရနဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်လည်း ကွဲပြားကြောင်းတို့ကို ၁၉၄၇ ပင်လုံစာချုပ်က ညွှန်းဆိုပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးအခြေအနေ ပြောင်းလဲလာခြင်း၊ ဗမာပြည်နှင့် သျှမ်းပြည် နယ်စပ်ချင်းထိစပ်လို့ ကူးလူးသွားလာဆက်ဆံမှုရှိခြင်း၊ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးသဘောတူပြီး ပြည်ထောင်စုကို တည်ထောင်လိုခြင်း၊ အင်္ဂလိပ်ထံမှ လွတ်လပ်ရေး ဆောလျင်စွာ ရယူလိုခြင်းတို့ကြောင့် ပင်လုံစာချုပ်ကို ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂) ရက်နေ့မှာ လက်မှတ်ရေးထိုးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဗမာပြည်၊ သျှမ်းပြည်၊ ကချင်တောင်တန်းဒေသ၊ ချင်းတောင်တန်းဒေသတို့ ပူးပေါင်းပြီး ပြည်ထောင်စုကို တည်ထောင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၇၈) နှစ်ကြာ ပြည်ထောင်စုအတွင်း အတူတကွ နေထိုင်လာကြရာမှာ သျှမ်းပြည်၊ ကချင်တောင်တန်းဒေသ၊ ချင်းတောင်တန်းဒေသတို့ဟာ ပင်လုံစာချုပ် သဘောတူညီချက်များအတိုင်း ရိုးသားစွာဖြင့် လေးစားလိုက်နာဆောင်ရွက်လာခဲ့ပါတယ်။ သို့သော်လည်း တစ်ဖက် ဗမာပြည်ထဲက တစ်ချို့လူ၊ တစ်ချို့အဖွဲ့အစည်းတွေဟာ ရိုးသားမှုမရှိလို့ ပြည်ထောင်စုအတွင်း နိုင်ငံရေးအရှုပ်အထွေးပေါ်ပေါက်လာခြင်းနဲ့ တိုင်းရင်းသားများအပေါ် ဖိနှိပ်ချုပ်ခြယ်မှုများ ရှိလာခဲ့ပါတယ်။ တစ်ဖက်မှာလည်း ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၂) ရက်နေ့မှာ ဗိုလ်ချုပ် နေဝင်းက ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနုထံမှ နိုင်ငံတော်အာဏာကို သိမ်းယူပြီး ၁၉၄၇ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို ဖျက်သိမ်းခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၇၄ မှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအသစ် ရေးဆွဲပြီး တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရေးကိုလည်း ဒီမိုကရေစီစနစ်မှ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေဟာ တိုင်းပြည်ကို အာဏာရှင်စနစ်နဲ့ အုပ်ချုပ်တာဖြစ်ပြီး ပြည်ထောင်စုအတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသား ပြည်သူလူထုတို့ ရဲ့ ဆန္ဒတွေကို မလေးစား၊ အရေးမစိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး သန်းရွှေ လက်ထက်မှာ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေကို (၁၄) နှစ်ကြာ ရေးဆွဲပြီး ၂၀၁၀ ခုနှစ်ကျတော့ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပပေးခဲ့ပါတယ်။ ငါးနှစ်ကြာ ဦးသိန်းစိန် အစိုးရခေတ်မှာ တစ်နိုင်ငံလုံး ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုရပ်စဲရေးသဘောတူစာချုပ် (NCA) ကို လက်မှတ်ရေးထိုး နိုင်ခဲ့လို့ တိုင်းပြည် အခြေအနေ အနည်းငယ် ကောင်းမွန်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၊ နိုင်ငံတော်အတိုင်ပင်ခံနဲ့ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (NLD) ဦးဆောင်တဲ့ အစိုးရ ငါးနှစ်တာ ကာလမှာ တိုင်းပြည်ရဲ့ အချို့ကဏ္ဍတွေမှာ တိုးတက်မှုတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၂၀ ရွေးကောက်ပွဲ အပြီးမှာ မဲမသမာမှုများ ရှိခဲ့တယ်ဆိုပြီး တပ်မတော်က ၂၀၂၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁) ရက်နေ့မှာ NLD အစိုးရထံမှ အာဏာ ကို သိမ်းယူလိုက်တဲ့အတွက် တိုင်းပြည်အတွင်း နိုင်ငံရေး ရှုပ်ထွေး မှုများ၊ အကျပ်အတည်းများ ထပ်မံ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါတယ်။

တပ်မတော်ရဲ့ အာဏာသိမ်းခြင်းကို မထောက်ခံ၊ မကျေနပ်တဲ့ ပြည်သူလူထုတွေဟာ လမ်းပေါ်ထွက်ပြီး ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆန္ဒပြဆန့်ကျင်ခဲ့ သော်လည်း တပ်မတော်က အင်အားသုံးပြီး အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းတဲ့အတွက် ပြည်သူလူထုဟာ လက်နက်စွဲကိုင်ပြီး နွေဦးတော်လှန်ရေးကို ဆင်နွှဲလာခဲ့ ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက်၊ အကျပ်အတည်းဖြစ်လို့ ပြည်သူလူထုတွေ ဟာ စစ်ဘေးရှောင်ရခြင်း၊ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်း၊ သေဆုံးရခြင်း၊ နေအိမ် ရပ်ရွာ စွန့်ခွာရခြင်းတို့နဲ့ ကြုံခဲ့ရပါတယ်။ ဒါတွေက တိုင်းပြည် ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ မာန၊ လောဘ ကြီးမားခြင်း၊ လူထုဆန္ဒအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ လူတစ်ဦးတည်းရဲ့ သဘောထားအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းနဲ့ ၁၉၄၇ ပင်လုံစာချုပ် သဘောတူညီချက်များ အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက် မှုမရှိခြင်းရဲ့ အကျိုးဆက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး ရရှိခဲ့တာဟာ (၇၈) နှစ်ကြာခဲ့ပေမယ့် အိမ်နီးခြင်း တိုင်းပြည်တွေလို မိမိတို့ တိုင်းပြည် မဖွံ့ဖြိုး မတိုးတက်တာဟာ တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်တွေက အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်တရားနဲ့ အဆက်ပြတ်လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်ပြီး အနာဂတ်မှာ တိုင်းပြည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့အတွက် မိမိအနေနဲ့ အောက်ပါ အကြံပြုချက်တွေကို တင်ပြလိုပါတယ်။

၁။ ခေတ်သစ်ဗမာ့ခေါင်းဆောင်များ၊ တိုင်းရင်းသားခေါင်းဆောင်များ အနေနဲ့ အတိတ်က အမှားတွေကို သင်ခန်းစာယူပြီး အနာဂတ်အတွက် ပြင်ဆင်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ တပါးသူအမှားထက် ကိုယ့်အမှားကို မြင်တတ်ခြင်း။

၂။ အပြန်အလှန်ယုံကြည်မှု တည်ဆောက်ခြင်း၊ ၁၉၄၇ ပင်လုံစာချုပ်နဲ့ ပင်လုံကတိကဝတ်များကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခြင်း။

၃။ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် အနိုင်ယူဖို့နဲ့ ချုပ်ချယ်ခြင်းထက် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ကောင်းကျိုးအတွက် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေး အဖြေရှာခြင်း။

၄။ တိုင်းပြည် လုံခြုံရေးနဲ့ ကာကွယ်ရေးအတွက် ဖက်ဒရယ်တပ်မတော် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခြင်း။

မိမိအကြံပြုတဲ့ အထက်ပါ အချက်(၄)ချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်မယ်ဆိုရင် တိုင်းပြည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် အေးချမ်းသာယာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ မိမိကိုယ်ပိုင် အမြင်သာဖြစ်ပြီး (၇၉)နှစ် မြောက် သျှမ်းပြည်

အမျိုးသားနေ့ အမှတ်တရလက်ဆောင်အဖြစ်နဲ့ မိဘပြည်သူအပေါင်းကို ပေးခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ဖက်မှာလည်း ခေါင်းဆောင်များနဲ့ပြည်သူလူထု တို့ရဲ့ တွေးခေါ်စဉ်းစားမှုအတွက် အထောက်အကူ ဖြစ်စေနိုင်လိမ့်မယ်လို့ မြင်ပါတယ်။

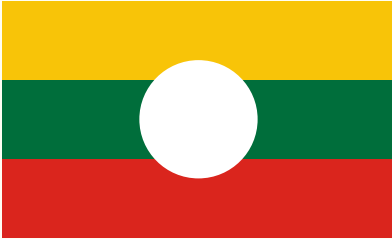
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယွက်စစ်

ဥက္ကဋ္ဌ

သျှမ်းပြည်ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကောင်စီ

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၇)ရက်၊ သျှမ်းအမျိုးသားနေ့နှင့် ပင်လုံစိတ်ဓာတ်

၁၉၄၇ခုနှစ်၊ဖေဖော်ဝါရီလ(၇)ရက်နေ့သျှမ်းအမျိုးသားနေ့၊ပင်လုံ စိတ်ဓာတ်နှင့် သျှမ်းအမျိုးသားများ စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်းနေ့ ဆိုသည်မှာ စက်ယိတ်ဖမှ အစည်းအဝေးသဘာပတိအဖြစ်နှင့် လုံးခွန်ကြာပုမှ အစည်း အဝေးအခမ်းအနားမှူးအဖြစ်တာဝန်ယူသည့်သျှမ်းပြည်ပင်လုံမြို့၌ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့သော လူထုအစည်းအဝေးမှလွတ်လပ်သည့်အချုပ်အခြာအာဏာ ပိုင်သျှမ်းပြည်အား ဒီမိုကရေစီ အုပ်ချုပ်ရေးနည်းနှင့်အညီ စီမံအုပ်ချုပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်များဖြင့်သျှမ်းစော်ဘွား(၇)ပါးနှင့်သျှမ်းလူထုကိုယ်စားလှယ်(၇) ဦး ပါဝင်သည့်သျှမ်းပြည်ကောင်စီ (Shan State Council) ကို သျှမ်းစော်ဘွား များ၊ ပြည်သူလူထုကိုယ်စားလှယ်များ၊ သျှမ်းပြည်လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ် (ရပလ) ကိုယ်စားလှယ်များက အောင်မြင်စွာ ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့သည်။ သျှမ်းပြည် အမျိုးသားသီချင်း၊ အလျား (၅) ပေ၊ အနံ (၃) ပေရှိ ဝါ၊ စိမ်း၊ နီ သုံးရောင်ခြယ်ဖြင့် အလယ်တွင် အချင်း (၁၈) လက်မရှိ အဖြူရောင် လဝန်း တစင်းပါဝင်သည့်သျှမ်းပြည်အမျိုးသားအလံနှင့်ဖေဖော်ဝါရီလ(၇)ရက်နေ့ အား သျှမ်းပြည်အမျိုးသားနေ့အဖြစ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှစ၍ အတည်ပြုချမှတ် လာခဲ့သည့် သျှမ်းအမျိုးသားများ၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှု အထိမ်းအမှတ် သမိုင်းမော်ကွန်းဝင်နေ့ပင် ဖြစ်သည်။

နှိုင်းရှင်းနှိုင်းရှင်းရဲ့လှ၊
လွမ်းပိပ်သမ်.လခမ်းတု၊
လှိုခမ်းခမ်းလင်းလင်းရှု၊
လတ်ရှင်းမီးတေ့လှ၊
ဗွမ်းပိုင်းလှိုတုလှ၊
သုဂတိရှင်းပိခမ်းဗွမ်းမီးလှိုသတ်.လှ၊

သျှမ်းပြည်အမျိုးသားသီချင်း၊ သျှမ်းပြည်အမျိုးသားအလံနှင့်သျှမ်း
ပြည်အမျိုးသားနေ့အဖြစ် အတည်ပြုသတ်မှတ်ခဲ့ကြသည့် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊
ဖေဖော်ဝါရီလ (၇)ရက်နေ့ပင်လုံသျှမ်းပြည်လူထုအစည်းအဝေးကျင်းပစဉ်
ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ရန်ကုန်မြို့တွင်ရှိနေပြီး ပင်လုံသို့ မရောက်လာ
သေးပေ။

ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းသည် ပင်လုံသို့ ဖေဖော်ဝါရီလ (၈) ရက်နေ့
ညနေတွင် ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ဖေဖော်ဝါရီလ (၇)ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုချမှတ်
ပြီး ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၁) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် ပထမဦးဆုံး သျှမ်း
ပြည်အမျိုးသားအလံလွှင့်ထူပွဲအခမ်းအနားသို့ ဗိုလ်ချုပ်နှင့် တိုင်းရင်းသား
ခေါင်းဆောင်များ တက် ရောက်ပါရပ်ပြုခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် သျှမ်းပြည်
အမျိုးသားအလံကို ပြည်ထောင်စုအလံထက် ဦးစွာ အတည်ပြုသတ်မှတ်
နိုင်ခဲ့သည်။

ယခင်က သျှမ်းပြည်အမျိုးသားများအတွက် ကိုယ်စားပြုအလံမရှိ
သေးပေ။ နယ်ပိုင်စော်ဘွားများကိုယ်စီပိုင်အလံများသာရှိခဲ့ပြီး ယခုအခါတွင်
သျှမ်းပြည်အမျိုးသားများ၏ ကိုယ်စားပြု အလံတော်ဟူ၍ အတည်ပြုကာ

သျှမ်းပြည်အမျိုးသားအလံတော်လွှင့်ထူထားသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသည့် ပြည်သူလူထု များအနေဖြင့် ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၇)ရက်၊ သျှမ်းအမျိုးသားနေ့သည် စော်ဘွားများနှင့် သျှမ်းပြည်လူထု ကိုယ်စားလှယ်များက လွတ်လပ်သည့် အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် သျှမ်းပြည်အား ဒီမိုကရေစီနည်းလမ်းဖြင့် စီမံ အုပ်ချုပ်ရန် စည်းလုံးခဲ့ကြသည့်နေ့၊ သျှမ်းပြည်အမျိုးသားသီချင်း၊ သျှမ်း ပြည်အမျိုးသားအလံ၊ သျှမ်းပြည်အမျိုးသားနေ့တို့အား သတ်မှတ်သည့်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။

သျှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်း ခေါင်းဆောင်များ၏ ပင်လုံအကြံ ဆွေးနွေးပွဲ ဆုံးဖြတ်ချက်များ

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၆) ရက်နေ့၊ မွန်းလွဲ (၂) နာရီအချိန် တွင် ပင်လုံမြို့၌ ကျင်းပသော “သျှမ်း နှင့် ကချင် ကော်မတီ” အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်များ။

အနာဂတ်ပြည်ထောင်စု မဖွဲ့စည်းမီ ကြားဖြတ်ကာလအတွက် ဗမာ ပြည်မနှင့် မည်ကဲ့သို့ပူးပေါင်းဆက်သွယ်မည်ကို ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၆) ရက်နေ့ ပင်လုံတွင် ကျင်းပသည့် သျှမ်းစော်ဘွားကိုယ်စားလှယ်များ၊ သျှမ်း လူထုကိုယ်စားလှယ်များ၊ ကချင်ခေါင်းဆောင်များပါဝင်သည့် အစည်းအဝေး က အောက်ပါ အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

သျှမ်းနှင့်ကချင်ကော်မတီအစည်းအဝေးကဗမာပြည်မနှင့်ပူးပေါင်း
ခြင်းဖြင့် သျှမ်းနှင့်ကချင်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးကိုဆောလျင်စွာရရှိမည်ဟု
ယုံကြည်သဖြင့် အကူးအပြောင်းကာလတွင် ဗမာပြည်မအစိုးရအမှုဆောင်
ကောင်စီတွင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် မိမိတို့လူမျိုးအသီးသီး
ကိုယ်စားလှယ်များ ကို အောက်ပါအချက်များအရ စေလွှတ်မည်။

- (၁) ဗမာတို့နှင့် အဆင့်အတန်းတူ၊ အခွင့်အရေးတူ၊ ရပိုင်ခွင့်တူ၊ ဒီမိုက
ရေစီကျကျ ခံစားခွင့် ရှိရမည်။
- (၂) အမှုဆောင်ကောင်စီတွင် ပါဝင်ကြသော သျှမ်းကိုယ်စားလှယ်နှင့်
ကချင်ကိုယ်စားလှယ်တို့သည် မိမိတို့၏ ပြည်တွင်းရေးရာ အားလုံး
အတွက် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြရမည်။ ထို့အပြင် ကာကွယ်ရေး၊
နိုင်ငံခြားရေး၊ အကောက်ခွန် အစရှိသော အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်
သည့် ကိစ္စရပ်များအတွက် အားလုံးစုပေါင်းတာဝန်ယူဆောင်ရွက်
ကြရမည်။
- (၃) ကချင်တို့က သီးခြားကချင်ပြည်နယ်အလိုရှိကြောင်း တောင်းဆို
ချက်ကို ဤကော်မတီက ထောက်ခံသည်။
- (၄) ဗမာပြည်အစိုးရနှင့် ဗြိတိသျှ အစိုးရတို့၏ အောင်ဆန်း-အက်တလီ
စာချုပ်သည် သျှမ်း၊ ကချင် တို့နှင့် ပတ်သက်ခြင်း မရှိစေရ။
- (၅) လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ဗမာပြည်ထောင်စုမှ ကျွန်ုပ်တို့သဘော
ကျသည့်အချိန်တွင် ခွဲထွက်လိုက ခွဲထွက်ခွင့်ရှိရမည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၇) ရက်နေ့၊ နံနက် (၉) နာရီတွင် ပင်လုံ
မြို့၌ ကျင်းပသည့် “ချင်း၊ ကချင်၊ သျှမ်း ခေါင်းဆောင်တို့ ပူးတွဲကော်မတီ” ၏
ဆုံးဖြတ်ချက်များ

ဖေဖော်ဝါရီလ (၆) ရက်နေ့၊ မွန်းလွဲ (၂) နာရီတွင် ကျင်းပသည့် သျှမ်းနှင့် ကချင် ကော်မတီ၏ အစည်း အဝေးဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဖတ်ကြား ရှင်းလင်းပြရာ ချင်းကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့က အောက်ပါအချက်များ ဖြည့်စွက် ခြင်းထောက်ခံကြသဖြင့် အားလုံးသဘောတူ လက်ခံကြသည်။

- (က) ဗဟိုအခွန်တော်ငွေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သျှမ်းတို့ခံစားရသော အခွန် အရေးနှင့် ရပိုင်ခွင့်များ အတိုင်း ချင်း၊ ကချင်တို့ကလည်း လူဦးရေ အလိုက် ခံစားခွင့် ရှိစေရမည်။
- (ခ) ချင်းတို့ဒေသတွင် ဘဏ္ဍာရေး မလုံလောက်ခဲ့လျှင် ဗမာပြည် အခွန် တော်ဆက်ငွေများမှ ဖြည့်တင်းသုံးစွဲရမည်။
- (ဂ) သျှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်း ကိုယ်စားလှယ်များပါဝင်သော တောင်တန်း သားများစည်းလုံးညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ ဦးစီးအမှုဆောင်ကောင်စီ တရပ်ကို ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရမည်။ ၎င်းအမှုဆောင်ကောင်စီ၌ တောင်တန်းသားများနှင့် ဗမာပြည်အစိုးရတို့အကြားတွင် ပေါ် ပေါက်သော ပေါ်လစီဆိုင်ရာကိစ္စရပ် အားလုံးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အာဏာအပြည့်အဝ ရှိရမည်။

သျှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်းခေါင်းဆောင်များသည် တောင်တန်းဒေသများက ဗမာပြည်မနှင့် တပြိုင်တည်း လွတ်လပ်ရေးရယူရန် မိမိတို့၏ သဘောတူညီ ချက်များကို ဖေဖော်ဝါရီလ (၇) ရက်နေ့တွင် အပြီးပြင်ဆင်ထားပြီးဖြစ်၍ သျှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်း ခေါင်းဆောင်များ သဘောတူညီချက်သည် သမိုင်းဝင် ပင်လုံစာချုပ်၏ ရှေ့ပြေးအခြေခံမူများပင်ဖြစ်သည်။ ပင်လုံစာချုပ်၏ ပဋိညာဉ်အခြေခံအချက်လည်း ဖြစ်သည်။

ပင်လုံကတိကဝတ်၊ ပင်လုံသဘောတူညီချက်များ

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၈) ရက်နေ့၊ ညနေ (၆) နာရီခန့်တွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ပင်လုံမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ (၉) ရက်နေ့၊ နံနက် (၉) နာရီတွင် ဗြိတိသျှ အစိုးရကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာ ဘွတ် တွမ်လေ (Lord Bottomley)၊ ဘားနတ်လက်ဒဝစ် (Bernard Ledwidge)၊ ဦးတင်ထွဋ်၊ ဂျန်လေဒင် (John Leyden)တို့က ပင်လုံသို့ထပ်မံရောက်ရှိလာ ခဲ့ကြသည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ (၉) ရက်နေ့၊ နံနက် (၁၀) နာရီတွင် သျှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်း ခေါင်းဆောင်များ စုပေါင်းအစည်းအဝေးထိုင်ကြသည်။ ထို့နောက် နံနက် (၁၁) နာရီတွင် လူထုအစည်းအဝေးကျင်းပကာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း က မိန့်ခွန်းပြောခဲ့သည်။

ဖေဖော်ဝါရီ (၁၀) ရက်နေ့ ဆွေးနွေးပွဲတွင် မစ္စတာ ဘွတ်တွမ်လေ တက်ရောက်သည်။ ပင်လုံညီလာခံကြီး စတင်ကျင်းပလျှင်ကျင်းပချင်း ဗိုလ် ချုပ်အောင်ဆန်းက မိန့်ခွန်းပြောကြားရာတွင် “တောင်တန်းနယ်မြေများ အား ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်သည်ကို ဗမာများက မကြိုက်ကြကြောင်း၊ ဗမာများ သည် တောင်တန်းဒေသအတွက် ပြောဆိုပေးခြင်းမှာ ဗမာပြည်နှင့်တန်းတူ အဆင့်အတန်း အခွင့်အရေး ရေစလို့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဗမာလူမျိုးက ဗြိတိသျှ ကျွန်ုပ် မဖြစ်လိုကြောင်း၊ ထိုနည်းတူ တောင်တန်းလူမျိုးများ ဗြိတိသျှ ကျွန်ုပ် ဖြစ် သည်ကို ဗမာက မကြိုက်ကြောင်း၊ တောင်တန်းလူမျိုးများသည် ဗမာကျွန် မဖြစ်စေရကြောင်း” ရှေးဦးစွာ ပြောကြားသွားခဲ့သည်။

ထို့နောက်ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကသျှမ်း၊ကချင်၊ချင်းခေါင်းဆောင်များ၏ သဘောတူညီချက် (၅) ချက်အပေါ် တချက်ချင်းအလိုက် အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်ရှင်းလင်း တင်ပြသွားခဲ့သည်။

- (၁) ဆုံးဖြတ်ချက်(၁) နှင့် ပတ်သက်၍ ဗမာတို့နှင့် အဆင့်အတန်းတူ၊ အခွင့်အလမ်းတူ၊ ရပိုင်ခွင့်တူ၊ ဒီမိုကရေစီကျကျ ခံစားခွင့်ရှိစေရမည်ဆိုသည့်အချက်နှင့်ပတ်သက်၍ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကလွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ဗမာနိုင်ငံတွင် အဆင့်အတန်း ခွဲခြားခြင်းမရှိစေရန်နှင့် အားလုံးတန်းတူရည်တူခံစားခွင့် ရရှိရန် အစည်းအဝေးကြီးတွင် အာမခံချက်ပေးကြောင်းပြောကြားလိုက်ရာ ကိုယ်စားလှယ် များက တခဲနက် သြဘာပေးသည်။
- (၂) ဆုံးဖြတ်ချက် (၂) နှင့် ပတ်သက်၍ မူအားဖြင့် လက်ခံပြီး အထူးပြောစရာမရှိကြောင်း ပြောကြားသည်။ ကိုယ်စားလှယ်အားလုံးကလည်း ထပ်မံဆွေးနွေးခြင်းမရှိချေ။
- (၃) ဆုံးဖြတ်ချက် (၃) နှင့် ပတ်သက်၍ ကချင်တောင်တန်းဒေသတွင် အကျူးမဝင်သည့် မြစ်ကြီးနား၊ ဗန်းမော်ခရိုင်နှင့် ကသာမြေပြန့်ဒေသများ မပါဘဲ ကချင်ပြည်ဟု ပြည်နယ်တခုအဖြစ် ရပ်တည်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မိမိမယုံကြည်ကြောင်း၊ သို့သော် မိမိအနေဖြင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိသော်လည်း ကချင်လူမျိုးများ လိုလားသည့် ကချင်ပြည်နယ်ဖြစ်လာရေးကို လေးစား၍ မူအားဖြင့် ထောက်ခံကြောင်း၊ ယင်းကိစ္စကိုလည်း ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်အတွင်း ရန်ကုန်တွင် ကျင်းပမည့် ဖဆပလ ညီလာခံ၌ မိမိကိုယ်တိုင် အဆိုတင်သွင်းမည်ဖြစ်ကြောင်းပြောကြားရာကိုယ်စားလှယ်များက တခဲနက် သြဘာပေးကြသည်။

(၄) ဆုံးဖြတ်ချက်(၄)နှင့်ပတ်သက်၍အောင်ဆန်း-အက်တလီစာချုပ်ကိုလက်မခံခြင်းမပြုဟူသော ကိစ္စမှာ ယခု ဆွေးနွေးနေသောကိစ္စနှင့် စပ်ဆိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ဝေဖန်ဆွေးနွေးရန်မလိုကြောင်း ပြောကြားသွားသည်။

(၅) ဆုံးဖြတ်ချက်(၅)ခွဲထွက်ခွင့်နှင့်ပတ်သက်၍ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက မူအားဖြင့် လက်ခံပြီး ဤအစည်းအဝေးက ဆုံးဖြတ်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်တွင်တင်သွင်း၍ ဆုံးဖြတ်ရမည့်ကိစ္စဖြစ်ကြောင်းတင်ပြရာအများကလက်ခံကြသည်။ (နောင်တွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းက ခွဲထွက်ခွင့်သည် တိုင်းရင်းသား အခွင့်အရေးဖြစ်ပြီး မခွဲထွက်ချင်အောင် ဗမာလူမျိုးက လုပ်ပြရမည်ဟု ပြောဆိုလာသည်အထိ ခွဲထွက်ခွင့်ကိစ္စကို အမျိုးသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေးအတွက် အလေးပေးထားကြောင်း တွေ့ရသည်။)

တောင်တန်းဒေသ ခေါင်းဆောင်များ၏ ဘဏ္ဍာရေး ခွဲဝေသုံးစွဲရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေး မေးမြန်းချက်များကို ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းနှင့် ဦးတင်ထွဋ်တို့က အချိုးကျခွဲဝေသုံးစွဲရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗြိတိသျှလက်အောက်တွင် ရရှိစဉ်ကထက် ပိုရရှိစေမည်။ အာမခံချက်ပေးသည်ဟု ရှင်းလင်းသွားသည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၁) ရက်နေ့၊ နံနက် (၉) နာရီတွင် ပင်လုံညီလာခံကြီးက ဗြိတိသျှအစိုးရထံမှ သျှမ်းပြည်၊ ကချင်တောင်တန်းဒေသ၊ ချင်းတောင်တန်းဒေသနှင့် ဗမာပြည်မတို့ အတူတကွ လွတ်လပ်ရေး ရယူနိုင်ရန်အတွက် သျှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်း ခေါင်းဆောင်များနှင့် ဗမာပြည်အစိုးရကိုယ်စားပြုဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ကဆွေးနွေးကာအောက်ပါသဘောတူညီချက်ကို ရရှိခဲ့သည်။

- (၁) စည်းလုံးညီညွတ်ရေးအား ရှေးရှုကာ မည့်သည့်ခရိုင်ကို ထည့်သွင်း၍ ဖွဲ့စည်းရန် မဆုံးဖြတ်သေးသော်လည်း ကချင်ပြည်နယ် ဖြစ်ပေါ်လာရေးကို မူအားဖြင့် လက်ခံသည်။
- (၂) ခွဲထွက်ခွင့်နှင့်ပတ်သက်၍ မူအားဖြင့်လက်ခံပြီး တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်၌ တင်သွင်း၍ တောင်တန်းသားများ၏ ဆန္ဒအတိုင်း ခွဲထွက်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။
- (၃) ကြားဖြတ်အစိုးရတွင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် နောင်အနာဂတ်တွင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ခွဲထွက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လုံးဝမထိခိုက်စေရ၊ နောင်ခွဲထွက်လိုသောအခါတွင် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့် မူအရ ခွဲထွက်ပိုင်ခွင့်ရှိစေရမည်။
- (၄) လွတ်လပ်ရေးမရသေးမီလတ်တလောကာလတွင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သော်လည်း နောင်ခွဲထွက်လိုပါက ခွဲထွက်ပိုင်ခွင့် ရှိစေရမည်။
- (၅) တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်တွင် ယခုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ လတ်တလောမပူးပေါင်းလိုသေးဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော်လည်း နောင်အခါ ပူးပေါင်းလိုပါက ပူးပေါင်းပိုင်ခွင့်အား အစဉ်အမြဲလမ်းဖွင့်ကြိုဆိုထားသည်။
- (၆) အကယ်၍ ပူးပေါင်းခဲ့သည်ဆိုပါက ဗမာတို့နှင့် အဆင့်အတန်းတူ၊ အခွင့်အရေးတူ၊ ရပိုင်ခွင့်တူ၊ ဒီမိုကရေစီကျကျ ခံစားခွင့် အပြည့်အဝ ရှိစေရမည်။
- (၇) တောင်တန်းဒေသအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ လုံးဝဝင်ရောက်

စွက်ဖက်ခြင်းမရှိစေရ၊တောင်တန်းဒေသတွင်ပြည်တွင်းကိုယ်ပိုင်
ပြဌာန်းခွင့် အပြည့်အဝရှိစေရမည်။

- (၈) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ စာပေ၊ စကား၊ ရိုးရာထုံးတမ်းအစဉ်
အလာနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေ အနှစ်များအပေါ် ဖိနှိပ်စော်ကားခြင်း၊
တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်းလုံးဝ မရှိစေရ၊ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ
အနေ ဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ပြုစုပျိုးထောင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်။
- (၉) တောင်တန်းဒေသများ၏ဘဏ္ဍာငွေခွဲဝေသုံးစွဲရေးနှင့်ပတ်သက်၍
မူလဗြိတိသျှအစိုးရလက်ထက်မှ ရရှိသည့် ဘဏ္ဍာငွေထက် ပိုမိုရရှိ
စေရမည်။

ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၁)ရက်နေ့ပင်လုံညီလာခံ၌ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
နှင့်သျှမ်း၊ကချင်၊ချင်းခေါင်းဆောင်များအပြန်အလှန်ပွင့်လင်း
လင်းကြေကြေလည်လည် ဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီး ဗမာပြည်အစိုးရ
ကိုယ်စားပြုဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းထံမှအထက်ပါအတိုင်းသဘော
တူညီချက်၊ကတိကဝတ်များရရှိခဲ့သဖြင့် သျှမ်း၊ကချင်၊ချင်းကိုယ်
စားလှယ်များကသျှမ်းပြည်၊ကချင်တောင်တန်းဒေသ၊ချင်းတောင်
တန်းဒေသကိုဗမာပြည်မနှင့်ပူးပေါင်းကာဗြိတိသျှထံမှလွတ်လပ်
ရေးအတူတကွပူးပေါင်းရယူရန်အတွက်ပင်လုံစာချုပ်ကိုချုပ်ဆို
ရန် ဆုံးဖြတ်သဘောတူညီခဲ့ကြသည်။

ပင်လုံစာချုပ်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂)ရက်

ဗမာပြည်ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင်ကောင်စီမှ အဖွဲ့ဝင်အချို့၊ စင်ဖွာ အားလုံးတို့အပြင်၊ သျှမ်းပြည်နယ်၊ ကချင်တောင်တန်းဒေသနှင့် ချင်း တောင်တန်းဒေသတို့မှ ကိုယ်စားလှယ်များတက်ရောက်ကြသော ပင်လုံမြို့ တွင် ကျင်းပသည့် အစည်းအဝေးကြီးတရပ်တွင် -

ကြားဖြတ် ဗမာအစိုးရနှင့် ချက်ချင်းပူးပေါင်းခြင်းအားဖြင့် သျှမ်း၊ ကချင်နှင့် ချင်းတို့သည် လွတ်လပ်ရေးကို ပိုမို၍ လျင်မြန်စွာ ရရှိလိမ့်မည်ဟု အစည်းအဝေးတက်ရောက်သူအဖွဲ့ဝင်တို့သည် ကန့်ကွက်သူမရှိဘဲ အောက် ပါအတိုင်း သဘောတူညီကြလေသည်။

- (၁) တောင်တန်းသားများ စည်းလုံးညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ (တစညဖ)၏ ကိုယ်စားလှယ်များ ထောက်ခံ ချက်အရ တောင်တန်းသားများ၏ ကိုယ်စားလှယ်တဦးကို ဘုရင်ခံက ရွေးချယ်ရန်၊ နယ်စပ်ဒေသများ ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ဘုရင်ခံ၏ အတိုင်ပင် ခံပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ခန့်ထားရမည်။
- (၂) ဤအတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘုရင်ခံ၏အမှုဆောင်ကောင်စီတွင် ဌာန လက်ကိုင်မရှိ၊ ကောင်စီဝင် တဦးအဖြစ်ခန့်ထား၍ ကာကွယ်ရေး

နှင့် ပြည်ပကိစ္စများတွင် ထုံးနည်းဥပဒေအရ အမှုဆောင်ကောင်စီ ၏ အာဏာလက်အောက်သို့ ရောက်ရှိစေရမည်။ ဤနည်းလမ်းများ အတိုင်း နယ်စပ်ဒေသဆိုင်ရာ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်အား အုပ်ချုပ်ခွင့် အာဏာကို ပေးအပ်ရမည်။

- (၃) အဆိုပါအတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ၎င်းနှင့် လူမျိုးချင်းမတူသော ဒုတိယ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ဦးက ကူညီစေရမည်။ ဒုတိယ အတိုင်ပင်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးတို့သည် အခြေခံအားဖြင့် ၎င်းတို့အသီးသီး သက်ဆိုင် သည့် နယ်များ၏ ကိစ္စရပ်များကို ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်၍ အတိုင်ပင်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အခြားနယ်စပ်ဒေသ အားလုံးတို့၏ ကိစ္စရပ်များကို ဆောင်ရွက်စေရန် ဖြစ်သည်။
- (၄) အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်သည် အမှုဆောင်ကောင်စီတွင် အဖွဲ့ဝင်လူကြီး အနေဖြင့် နယ်စပ်ဒေသများ ၏ တဦးတည်းသော ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ပါဝင်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း ဒုတိယ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်များ သည် နယ်စပ်ဒေသများနှင့် သက်ဆိုင်သည့်ကိစ္စများကို ဆွေးနွေး ကြသည့်အခါ အမှုဆောင်ကောင်စီတွင် တက်ရောက်နိုင်ခွင့် ရှိစေ ရမည်။
- (၅) အထက်တွင်သဘောတူညီသည့်အတိုင်း ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင် ကောင်စီကို တိုးချဲ့မည်ဖြစ်သော်လည်း နယ်စပ်ဒေသများ၏ နယ် တွင်းအုပ်ချုပ်ရေးတွင် ယခုခံစားနေရသော ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေး ကို မည်သည့်နည်းလမ်းကိုမဆို တစုံတရာလက်လွှတ်စေရန် အဆို ပါကောင်စီက ပြုလုပ်ခြင်း မရှိစေရ။ နယ်စပ်ဒေသများအတွက် နယ်တွင်းအုပ်ချုပ်ရေးကို သဘောတူညီကြသည်။

- (၆) ပူးပေါင်းထားပြီးသော ဗမာပြည်အတွင်း သီးသန့်ကချင်ပြည်နယ် တခု နယ်နိမိတ်သတ်မှတ်၍ တည်ထောင်ရန် ပြဿနာမှာတိုင်းပြု ပြည်ပြုလွှတ်တော်ကဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သော်လည်း ဤကဲ့သို့သီးခြား ပြည်နယ်တခုထားရှိသင့်ကြောင်းကို သဘောတူညီကြသည်။ ဤ ရည်ရွယ်ချက် အထမြောက်စေရန်အလို့ငှာ ပထမခြေလှမ်း အနေဖြင့် ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ ဗမာနိုင်ငံတော်အစိုးရ အက်ဥပဒေ အရ နောက်ဆက်တွဲစာရင်းပါ အပိုင်း (၂) ဒေသများကဲ့သို့ မြစ်ကြီးနား နှင့် ဗန်းမော်ခရိုင်တို့၏ အုပ်ချုပ်ရေးတွင် နယ်စပ်ဒေသ အတိုင် ပင်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဒုတိယ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဆွေးနွေးတိုင် ပင်ရမည်။
- (၇) နယ်စပ်ဒေသများ၏ နယ်သူနယ်သားတို့သည် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများ တွင် အခြေခံများအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုထားပြီးသော အခွင့်အရေး များတို့ကို ခံစားပိုင်ခွင့် ရှိစေရမည်။
- (၈) ဤစာချုပ်တွင် သဘောတူညီကြသည့် အစီအစဉ်မှာ ပဒေသရာဇ် သျှမ်းပြည်နယ်စုတွင် ယခု အပ်နှင်းထားပြီးသော ဘဏ္ဍာရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးကို ထိခိုက်ခြင်း မရှိစေရ။
- (၉) ဤစာချုပ်တွင် သဘောတူညီကြသည့် အစီအစဉ်တို့မှာ ဗမာ ပြည်အခွန်တော်ငွေများ၊ ကချင် တောင်တန်းနယ်များနှင့် ချင်း တောင်တန်းနယ်များက ရသင့်ရထိုက်သော ဘဏ္ဍာရေးအကူအညီ ကို ထိခိုက် ခြင်းမရှိစေရ။ ဗမာပြည်နှင့် သျှမ်းပြည်နယ်စု၏ ဘဏ္ဍာရေး အစီအစဉ်များကဲ့သို့ ကချင်တောင်တန်းနှင့် ချင်း တောင်တန်းတို့အတွက် အလားတူ အစီအစဉ်များကို ထားရှိ ကျင့်သုံးရန် ဖြစ်နိုင်မည် မဖြစ်နိုင်မည်ကို ဘုရင်ခံ၏ အမှုဆောင်

ကောင်စီက နယ်စပ်ဒေသများ၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဒုတိယ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ် တို့နှင့်အတူ စစ်ဆေးကြည့်ရှုရမည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ပင်လုံမြို့၌ သမိုင်း မော်ကွန်းဝင်ပင်လုံစာချုပ်ကြီးအား သျှမ်းပြည်ကိုယ်စားလှယ်ခေါင်းဆောင် (၁၄)ဦး၊ ကချင်ကိုယ်စားလှယ်ခေါင်းဆောင်(၆)ဦး၊ ချင်းကိုယ်စားလှယ်ခေါင်း ဆောင် (၃) ဦးနှင့် ဗမာပြည်အစိုးရ ကိုယ်စားလှယ် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း မှ (၁) ဦး စုစုပေါင်း (၂၄) ဦး ပါဝင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသည်။

ပင်လုံစိတ်ဓာတ်၊ ပင်လုံကတိကဝတ်၊ ပင်လုံသဘောတူညီချက်နှင့် ပင်လုံစာချုပ်ဆိုင်ရာ မှတ်ချက်များ

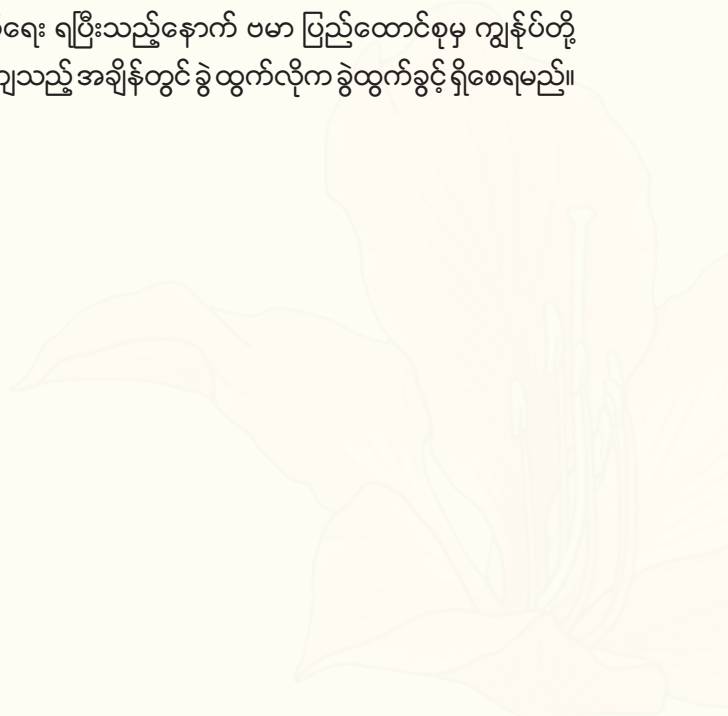
- (၁) ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၆-၇) ရက်နေ့တွင် ကျင်းပြုလုပ်ခဲ့ သည့် သျှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်း ခေါင်းဆောင်များ၏ အစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် ပင်လုံစာချုပ်၏ အခြေခံမူများဖြစ်ပြီး ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ချုပ်ဆိုသော ပင်လုံစာချုပ် သည် အကောင်အထည်ဖော်မည့် လုပ်ငန်းစဉ် ဖြစ်သည်။
- (၂) ပင်လုံစာချုပ်နှင့်ပင်လုံစိတ်ဓာတ်ပဋိညာဉ်များသည်တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများအတွက်စစ်မှန်သောအမျိုးသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေး အင်အားကို တည်ဆောက်ပေးနိုင်သဖြင့် ဗမာပြည်နှင့် သျှမ်းပြည်၊ ကချင်တောင်တန်းဒေသ၊ ချင်းတောင်တန်းဒေသတို့တပြိုင်တည်း လွတ်လပ်ရေးကို ရယူပေးနိုင်ခဲ့သည်။

- (၃) ပင်လုံစာချုပ်သည် လူမျိုးကိုယ်စားပြု စာချုပ်မဟုတ်ပါ။ နယ်မြေ ကိုယ်စားပြုစာချုပ်ဖြစ်သဖြင့် ဗမာပြည်မ (Proper) နယ်မြေတွင် အတူတကွ နေထိုင်ကြသော ကရင်၊ မွန်၊ ဗမာ၊ ရခိုင် စသည့် တိုင်း ရင်းသားလူမျိုးအဖွဲ့အစည်းများသည် ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်တွင် ပါဝင်သည့်အပြင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ဦးဆောင်သော အစိုးရ တွင်လည်း အားလုံးပါဝင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ပင်လုံစာချုပ်တွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း က ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် အားလုံးကိုယ်စား လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းဖြစ်သည်။

ပင်လုံစာချုပ် အခြေခံမူ (၅) ချက်

- (၁) ဗမာတို့နှင့် အဆင့်အတန်းတူ၊ အခွင့်အရေးတူ၊ ရပိုင်ခွင့်တူ၊ ဒီမိုကရေစီကျကျ ခံစားခွင့် ရှိရမည်။
- (၂) အမှုဆောင်ကော်မတီတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြသော သျှမ်းကိုယ်စားလှယ်နှင့် ကချင်ကိုယ်စားလှယ်တို့သည် မိမိတို့၏ ပြည်တွင်းရေးရာအားလုံးအတွက် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြရမည်။ ထို့အပြင် ကာကွယ်ရေး၊ နိုင်ငံခြားရေး၊ အကောက်ခွန် အစရှိသော အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ကိစ္စရပ်များအတွက် အားလုံးစုပေါင်း တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြရမည်။

- (၃) ကချင်တို့က သီးခြား ကချင်ပြည်နယ် အလိုရှိကြောင်း တောင်းဆိုချက်ကို ဤကော်မတီက ထောက်ခံသည်။
- (၄) ဗမာအစိုးရနှင့် ဗြိတိသျှ အစိုးရတို့၏ အောင်ဆန်း-အက်တလီစာချုပ် သဘောတူညီချက်များသည် သျှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်းတို့နှင့် ပတ်သက်ခြင်း မရှိစေရ။
- (၅) လွတ်လပ်ရေး ရပြီးသည့်နောက် ဗမာ ပြည်ထောင်စုမှ ကျွန်ုပ်တို့ သဘောကျသည့် အချိန်တွင် ခွဲထွက်လိုက ခွဲထွက်ခွင့်ရှိစေရမည်။

**MESSAGE FROM THE CHAIRMAN OF
THE RESTORATION COUNCIL OF
SHAN STATE (RCSS)
ON THE 79th ANNIVERSARY OF
SHAN STATE NATIONAL DAY**

February 7, 2026

Greetings to all,

Today, February 7, marks the 79th anniversary of Shan State National Day. This occasion holds deep relevance not only for the Shan people but for all ethnic nationalities within Shan State and the Union of Burma. It was Shan State National Day that laid the foundation for the signing of the Panglong Agreement. The Union of Burma emerged solely because of this agreement; this is an undeniable historical fact.

The 1947 Panglong Agreement established that the Union was not founded by a single existing nation; rather, Burma and Shan State were separate entities with distinct governments and administrative systems.

Driven by shifting global political conditions, the shared geography and interactions between Burma and Shan State, the consensus to establish a Union through dialogue, and the urgent desire for independence from British rule, the Panglong Agreement was signed on February 12, 1947. The Union was thus founded through the cooperation of Burma Proper, Shan State, the Kachin Hills, and the Chin Hills.

Throughout 78 years of coexistence within the Union, Shan State, the Kachin Hills, and the Chin Hills have faithfully upheld and adhered to the terms of the Panglong Agreement. However, due to a lack of sincerity from certain individuals and organizations on the Burmese side, political complexities arose, resulting in the oppression of ethnic nationalities. On March 2, 1962, General Ne Win seized state power from Prime Minister U Nu and abolished the 1947 Constitution. In 1974, a new constitution was drafted, shifting the administration from a democracy to a socialist system. General Ne Win's dictatorship blatantly disregarded the aspirations of the ethnic people within the Union.

Under Senior General Than Shwe, the 2008 Constitution was drafted over the course of 14 years, leading to elections in 2010. During the term of President U Thein Sein, the signing of the Nationwide Ceasefire Agreement (NCA) brought about a period of modest progress.

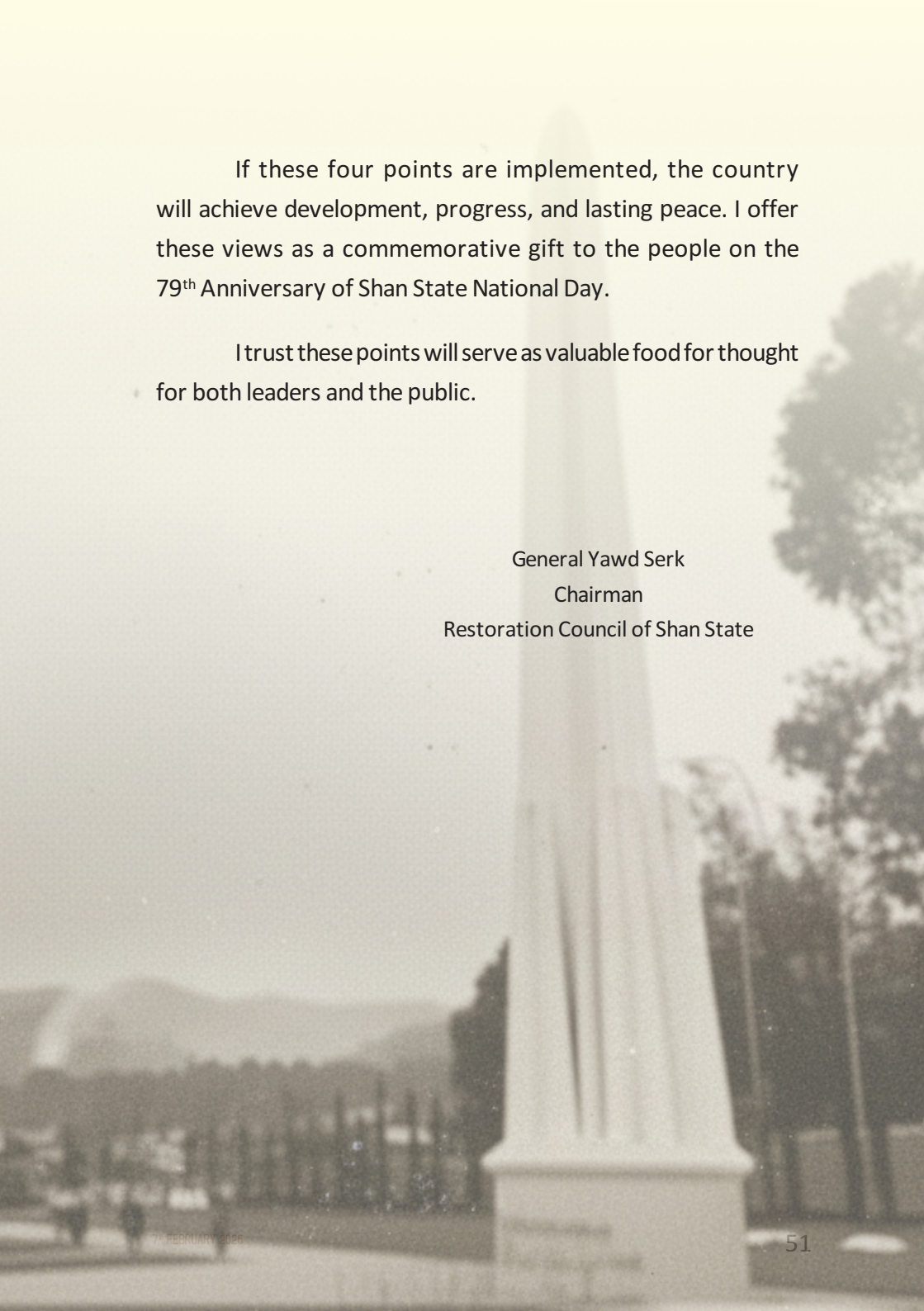
During the tenure of the National League for Democracy (NLD) government, led by State Counsellor Daw Aung San Suu Kyi, improvements were observed in various sectors. However, following the 2020 election, the Tatmadaw seized power on February 1, 2021, alleging electoral fraud. This action plunged the country into deeper political turmoil and crisis.

Citizens who rejected the military coup staged peaceful protests. However, faced with violent suppression by the military, the people were forced to take up arms, launching the Spring Revolution.

Consequently, instability and conflict have forced people to face displacement, injury, death, and the abandonment of their homes. These are the direct consequences of leadership driven by excessive ego, pride, and greed—placing the will of one individual above the desires of the public—and a failure to honor the commitments of the 1947 Panglong Agreement.

Although 78 years have passed since independence, our country has failed to develop alongside our neighbors because our leaders have deviated from the middle path of moderation. To resolve the crises facing the Union of Burma and secure future development, I present the following suggestions:

1. Modern Burmese and ethnic leaders must learn from past mistakes, prepare for the future, and engage in self-reflection rather than assigning blame to others.
2. Rebuild mutual trust and fully implement the 1947 Panglong Agreement and its pledges.
3. Abandon attempts at military conquest and oppression in favor of face-to-face dialogue to achieve solutions of mutual benefit.
4. Establish a Federal Army to ensure national security and defense.

If these four points are implemented, the country will achieve development, progress, and lasting peace. I offer these views as a commemorative gift to the people on the 79th Anniversary of Shan State National Day.

I trust these points will serve as valuable food for thought for both leaders and the public.

General Yawd Serk
Chairman
Restoration Council of Shan State

7th February 1947

Panglong Spirit

7th February 1947, Panglong Spirit Day, was the day when the people of Shan State united because, on that day, the Saohpas (ruling princes) and the people, represented by the Shan State People's Freedom League (SSPFL), held a meeting together. In that meeting, of which Sao Yape Hpa was the Chair and Long Khun Kya Pu was the Master of Ceremonies, they unanimously formed the "Shan States Council." The council had 14 members, of whom 7 were princes and 7 were representatives of the people, and was mandated to independently govern the Shan States. Also at this meeting, the Shan National Flag—with yellow, green, and red stripes and a white circle in the center—and the Shan National Anthem were designated. The Shan National Flag measured 5 feet in length and 3 feet in width, and the circle in the center was 18 inches in diameter. Since it was designated on 7th February 1947, it could be said to exist even before the Union Flag. On 7th February 1947, Gen. Aung San was still in Yangon

နှိုင်းရှင်းနှိုင်းရဲ့လှ၊
လွမ်းပိပ်သမ်းလခမ်းတု၊
လှိုခမ်းခမ်းလင်းလင်းရှု၊
လာတီးရှင်းမီးတေးလှ၊
ဗွမ်းပိုင်းလှိုလှ၊
သူတပ်ရှင်းပိခမ်းလှိုမီးလှိုသလ်လှ၊

and had not yet arrived at Panglong, so there was not yet any discussion between the Shan and the Burmans.

Having been designated as the Shan National Flag on 7th February 1947, it was erected on 8th February 1947 about 50 yards east of the Conference Hall at Panglong. Since there had never been a single flag representing the whole Shan States in the past—but only individual flags of the princes representing their respective States or Principalities—people who saw the Shan National Flag were greatly delighted, and those who had not yet seen it asked about it in great wonder.

Thus, 7th February 1947 could be said to be the day that spawned the spirit of unity; the day on which the princes and representatives of the people unitedly established the “Shan States Council” to independently govern the Shan States

in line with democratic principles; the day on which the Shan National Flag was erected and the Shan National Anthem sung in unison; and the day on which the Shan strived to establish an independent nation so that, for the moment, the Shan States were actually an independent State.

**Decisions reached by Shan, Kachin, and Chin
leaders at their meetings at Panglong in
preparation for negotiations with the Burmans,
held prior to the Panglong Conference
(6–7 February 1947)**

On the 6th of February 1947, upon the arrival of the Kachin delegation at Panglong, a meeting was convened between the Shan and Kachin leaders, resulting in the following decisions:

1. Same status, rights, and privileges as enjoyed by the Burmans on democratic lines.
2. The Shan and Kachin members in the Executive Council would be responsible for all their internal affairs and

would jointly be responsible for common subjects, e.g., Defense, Foreign Affairs, Railways, Customs, etc.

3. This committee supported the demand of the Kachin for their desire to have a distinct, separate state.
4. The terms of agreement as arrived at between the Myanmar delegates and His Majesty's government are not to be binding on the Shans and Kachins.
5. The right to secede after attainment of freedom from confederation with Burma if and when we choose.

On the evening of 6th February 1947, the Chin delegation also arrived at Panglong. On 7th February 1947, at 2:00 pm, at their joint meeting, the terms of the decision arrived at the previous day by the Shan representatives and the Kachin delegation were read out and explained to the Chin delegates. They approved of the decisions and subscribed to them with the following additions, which were unanimously approved by all:

- (1) All rights and privileges as regards central revenue enjoyed by Shans shall also be extended to the Chins and Kachins on a population basis.
- (2) Any deficiency in local finance shall be made good from Burma revenues.

- (3) There shall be formed a Supreme Executive Council of the United Hill Peoples composed of representatives of Shan, Chin, and Kachin which shall have full powers to decide on all matters of policy between the Hill peoples and the government of Burma.

In order to achieve independence from the British jointly with Burma Proper (Ministerial Burma), the Kachin leaders, the Chin leaders, and the Shan leaders (the princes and the people) met in advance at the Panglong Conference and decided to negotiate with the Burmans. Because the decisions made by the leaders of Kachin, Chin, and Shan on 7th February 1947 were the basic principles that led to the emergence of the historic Panglong Agreement, they are therefore essentially the Panglong Spirit that brought about the Panglong Agreement.

Panglong Agreement, Panglong Promises

On 8th February 1947, at 18:00 hrs, Gen. Aung San arrived at Panglong town.

On 9th February 1947, at 09:00 hrs, the representative of the British government, Lord Bottomley; the Administrator for Frontier Areas, Mr. John Leyden; U Tin Htut; and Mr. Bernard Ledwidge also arrived at Panglong.

On 9th February 1947, at 10:00 hrs, the leaders of Kachin, Chin, and Shan started their meeting. When Gen. Aung San came to the meeting at 11:00 hrs, he saluted the Shan National Flag that was hoisted in front of the building before joining the meeting. In his opening speech, Gen. Aung San explained to the people of the Shan States and the people of the Frontier Areas:

“The reason for the Burmese delegations’ attempt to demand independence for the Frontier Peoples at the same time together with the Burman is because we do not want the British to be the rulers of the Frontier Areas; we want the Frontier Peoples themselves to be their own rulers of the Frontier Areas. It is not because we want to rule over the Frontier Areas

that we help them to gain independence at the same time. We just honestly want the Frontier Areas to have the same and equal rights with Burma Proper.”

On 10th February 1947, at the meeting attended also by the British Government’s representative, Lord Bottomley, General Aung San discussed the 5-point decision of the Shan, Kachin, and Chin leaders that had been reached at their meeting on 7th February 1947 and responded to each of the points as follows:

- (1) Same status, rights, and privileges as enjoyed by Burma on democratic lines.

Concerning the first point (1) of the decision, Gen. Aung San said:

“I guarantee in this meeting that after independence there will be no discrimination of status and all the people will equally enjoy the same rights and privileges.”

- (2) The Shan and Kachin members in the Executive Council would be responsible for all their internal affairs and would jointly be responsible for common subjects, e.g., Defense, Foreign Affairs, Railways, Customs, etc.

Regarding the second point (2), he said:

“It is accepted in principle, and I have nothing further to say concerning these matters.”

- (3) This committee supported the demand of the Kachin for their desire to have a distinct separate state.

As regards the third point (3), he said:

“I do not believe that, without the incorporation of Myitkyina and Bhamo districts and Katha plain, which are not in the Kachin area, the Kachin area alone could function as a State. However, even though I do not have the mandate, I respect the desire of the Kachin people and support it in principle and will personally submit it for discussion in the coming conference of AFPFL that will be held in a few weeks’ time.”

- (4) The terms of agreement as arrived at between the Burmese delegates and His Majesty’s government are not to be binding on the Shans and Kachins.

As for the fourth point (4), he said:

“The refusal of the Aung San – Attlee Agreement has nothing to do with the matters under discussion, and thus not necessary to discuss.”

- (5) The right to secede after attainment of freedom from Confederation with Burma if and when we choose.

With regard to the fifth point (5), Gen. Aung San said:

“Regarding the question of secession, I accept it in principle, but it could not be decided in this Conference; it is a matter that could only be decided in the Constituent Assembly.”

To the question about the sharing of revenues, Gen. Aung San and U Tin Htut responded that revenues would be shared proportionately, and they also guaranteed that it would be more than what had been received under the British government. All these promises were made at the said meeting at Panglong.

On 11 February 1947, during their meeting at 09:00 am, in order to convince the Hill Peoples to subscribe to the Panglong Agreement and agree to demand independence together, agreements were reached between the Shan, Kachin, and Chin leaders and Gen. Aung San as follows:

1. For the sake of national unity, the establishment of a separate Kachin State within a Unified Burma was approved but without yet specifying which areas and districts should be included.

2. Concerning the issue of secession, it would be dealt with in the Constituent Assembly in accordance with the desire of the Hill Peoples, and it would be discussed again later in a constitution amendment meeting.
3. The temporary unification prior to independence should not affect the issue of secession and union in the future.
4. Though joining the union at present, they could later secede from it if they so desire.
5. Though not joining the union at present, when a constitution amendment meeting was held in the future, they would be accepted into the union any time if they so desire.
6. If they joined the union, they should have equal status, equal rights, and opportunity with the Burmans in every respect in accordance with democratic principles.
7. No interference in internal affairs of Shan State, and there must be the right of self-determination.
8. Literatures, Cultures, and Languages of the Shan and other nationalities must not be insulted, restricted, or banned.

9. Financial assistance for the ethnic States must be more than what they received under the British rule.

The 11 February 1947 meeting was when matters were candidly discussed, and after achieving the foregoing agreements and promises from Gen. Aung San, the leaders of the Hill Peoples agreed to sign the historic treaty, the “Panglong Agreement.”

The Panglong Agreement

12nd February 1947

A Conference having been held at Panglong, attended by certain Members of the Executive Council of the Governor of Burma, all Saohpas and representatives of the Shan State, the Kachin Hills, and the Chin Hills: (At the time, the Kachin Hills and the Chin Hills were not countries or states as the Shan States. They were areas designated by the British for administrative purposes and could not yet be regarded as states, or as historical evidence that they had their own states.)

The members of the Conference, believing that freedom will be more speedily achieved by the Shan, the Kachins, and the

Chins by their immediate cooperation with the interim Burmese Government:

The Members of the Conference have accordingly, and without dissentients, agreed as follows:

1. A representative of the Hill peoples, selected by the Governor on the recommendation of representatives of the Supreme Council of the United Hill Peoples (SCOUHP), shall be appointed a Counsellor to the Governor to deal with the Frontier areas.
2. The said Counsellor shall also be appointed a Member of the Governor's Executive Council, without portfolio, and the subject of Frontier Areas brought within the purview of the Executive Council by Constitutional Convention as the case of defense and external affairs. The Counsellor for Frontier Areas shall be given executive authority by similar means.
3. The said Counsellor shall be assisted by two Deputy Counsellors representing races of which he is not a member. While the two Deputy Counsellors should deal in the first instance with the affairs of their respective areas and the Counsellor with all the remaining parts of the Frontier Areas, they should by Constitutional Convention act on the principle of joint responsibility.

4. While the Counsellor, in his capacity as Member of the Executive Council, will be the only representative of the Frontier Areas on the Council, the Deputy Counsellors shall be entitled to attend meetings of the Council when subjects pertaining to the Frontier Areas are discussed.
5. Though the Governor's Executive Council will be augmented as agreed above, it will not operate in respect of the Frontier Areas in any manner which would deprive any portion of those Areas of autonomy which it now enjoys in internal administration. Full autonomy in internal administration for the Frontier Areas is accepted in principle.
6. Though the question of demarcating and establishing a separate Kachin State within a Unified Burma is one which must be relegated for decision by the Constituent Assembly, it is agreed that such a State is desirable. As a first step towards this end, the Counsellor for Frontier Areas and the Deputy Counsellors shall be consulted in the administration of such areas in the Myitkyina and the Bhamo District as are Part II Scheduled Areas under the Government of Burma Act of 1935.
7. Citizens of the Frontier Areas shall enjoy rights and privileges which are regarded as fundamental in democratic countries.

8. The arrangements accepted in this Agreement are without prejudice to the financial autonomy now vested in the Federated Shan States.
9. The arrangements accepted in this Agreement are without prejudice to the financial assistance which the Kachin Hills and the Chin Hills are entitled to receive from the revenues of Burma, and the Executive Council will examine with the Frontier Areas Counsellor and Deputy Counsellors the feasibility of adoption for the Kachin Hills and the Chin Hills financial arrangements similar to those between Burma and the Federated Shan States.

**สุนทรพจน์ พล.อ. ยอดศึก
ประธาน สภาเพื่อการกอบกู้รัฐฉาน RCSS
เนื่องในโอกาส วันชาติ รัฐฉาน ครบรอบ 79 ปี**

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2569

สวัสดิ์พี่น้องประชาชนที่เคารพรักทุกท่าน

เนื่องในวันนี้ 7 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2569 เป็นวันชาติรัฐฉาน ครบรอบ 79 ปี วันชาติรัฐฉานมิได้มี ความสำคัญเฉพาะต่อชนชาติไต เท่านั้น หากยังมีความสำคัญต่อพี่น้องประชาชนทุกชาติพันธุ์ในรัฐฉานและต่อสหภาพพม่าโดยรวม ทั้งนี้ เนื่องจากการมีอยู่ของวันชาติรัฐฉาน ได้นำไปสู่การเกิดขึ้นของหนังสือสนธิสัญญา ป้างโหลง (ปางหลวง) และเพราะการมี หนังสือสนธิสัญญาปางหลวง จึงก่อให้เกิดการจัดตั้งสหภาพขึ้นมา ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่พี่น้องประชาชนทุกท่านต่างรับทราบกันเป็นอย่างดี

การเกิดขึ้นของหนังสือสนธิสัญญา ป้างโหลง เมื่อปี ค.ศ. 1947 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า สหภาพพม่า มิได้ก่อตั้งขึ้นโดยประเทศพม่า เพียงฝ่ายเดียว อีกทั้ง ประเทศพม่าและรัฐฉานก็ไม่ใช่ประเทศหรือรัฐเดียวกัน หากแต่ ต่างฝ่ายต่างเป็นประเทศหรือรัฐของตนเอง มีระบอบการปกครองที่แตกต่างกัน รวมถึงผู้มีอำนาจในการปกครองและรัฐบาลของตนเอง

ด้วยสถานการณ์ของโลก ในขณะนั้น ประกอบกับการที่ประเทศพม่า และรัฐฉาน มีอาณาเขตติดต่อกัน มีการติดต่อเดินทางไปมาหาสู่กันของพี่น้องประชาชนทั้งสองฝ่าย จึงได้มีการเจรจาหารือเพื่อร่วมกันจัดตั้งสหภาพ และเพื่อให้ได้รับเอกราชจากอังกฤษโดยเร็ว ทั้งนี้ได้มีการลงนามในหนังสือสนธิสัญญา ป้างโหลง เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1947 โดยมี ประเทศพม่า รัฐฉาน รัฐคะฉิ่น และรัฐชิน ร่วมกันลงนามในการก่อตั้ง สหภาพ ขึ้นมา

ตลอดระยะเวลา 78 ปีของการร่วมกันก่อตั้งสหภาพ รัฐฉาน รัฐคะฉิ่น และรัฐชิน ได้ยึดมั่นและปฏิบัติตามข้อตกลงในสนธิสัญญา ป้างโหลง อย่างตรงไปตรงมา อย่างไรก็ตามได้มีกลุ่มบุคคล บางกลุ่มในประเทศพม่าที่ได้ชื่อตรงต่อข้อตกลงดังกล่าว ส่งผลให้การเมืองในสหภาพ เกิดความวุ่นวาย มีการกดขี่ข่มเหงต่อชนชาติอื่น จนกระทั่งวันที่ 2 มีนาคม ค.ศ. 1962 นายพล เนวิน ได้นำกำลังทหารเข้ายึดอำนาจจาก นายกรัฐมนตรี อุ Nu พร้อมทั้งยกเลิก รัฐธรรมนูญ ปี 1947 และได้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นใช้ในปี ค.ศ. 1974 รวมถึงเปลี่ยนระบอบการปกครองของประเทศจากประชาธิปไตยมาเป็นระบอบสังคมนิยม การกระทำดังกล่าว เป็นการปกครองประเทศในลักษณะเผด็จการ โดยมีได้เคารพต่อมติและเจตนารมณ์ของประชาชน ทุกชาติพันธุ์ ในสหภาพ

ต่อมาในยุคของนายพล ตานส่วย ได้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยใช้ระยะเวลาในการร่างยาวนานถึง 14 ปี และประกาศใช้ในปี ค.ศ. 2008 พร้อมทั้งจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไป ในปี ค.ศ. 2010 ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ที่รัฐบาลของ ประธานาธิบดี เต็งเส่ง บริหารประเทศนั้น ได้มีการร่วมลงนามในหนังสือสนธิสัญญา หยุดยิงทั่วประเทศ กับกลุ่มชาติพันธุ์ติดอาวุธหลายกลุ่มตาม ที่รัฐบาล เรียกร้อง ซึ่งพอจะสะท้อนให้เห็นว่าสถานการณ์ของประเทศเริ่มมีแนวโน้มที่ดีขึ้นในระดับหนึ่ง

ต่อมา พรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (NLD) ได้รับชัยชนะ ในการเลือกตั้งและเข้ามาบริหารประเทศ โดยมีนางอ่องซานซูจี ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาแห่งรัฐ ในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่รัฐบาลพรรค NLD บริหารประเทศ ประเทศ มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากการเลือกตั้งทั่วไป ในปี ค.ศ. 2020 กองทัพพม่า (Tatmadaw) ได้กล่าวหาว่าการเลือกตั้งขาดความโปร่งใสและมีการทุจริต ก่อนจะยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาลพรรค NLD เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2021 ส่งผลให้สถานการณ์ทางการเมืองภายใน สหภาพ กลับเข้าสู่ความวุ่นวายอีกครั้ง

การยึดอำนาจของกองทัพพม่าได้ สร้างความไม่พอใจอย่างรุนแรงแก่ประชาชน ซึ่งได้รวมตัวกันแสดงออกโดยสันติวิธี แต่ทางกองทัพพม่ากลับใช้กำลังเข้าปราบปรามกลุ่มผู้ชุมนุมอย่างรุนแรง ส่งผลให้ประชาชนจำนวนมากถูกขึ้นจับอาวุธและจัดตั้งเป็นกองกำลังป้องกันประชาชนหรือ People's Defence Force (PDF)

ความวุ่นวาย ที่เกิดขึ้นได้สร้างความสูญเสียอย่างใหญ่หลวง ประชาชนต้องอพยพพลี้ภัย ทั้งถิ่นฐาน บ้านเรือน เกิดการบาดเจ็บล้มตาย เหตุการณ์เหล่านี้ล้วนเกิดจากผู้นำประเทศบางคน ที่มีความทะเยอทะยาน หลงใหลในอำนาจปกครองประเทศด้วยระบอบเผด็จการ ไม่ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของประชาชน และไม่ยึดถือข้อตกลงในหนังสือสนธิสัญญา ป้างโหลง ค.ศ.1947

แม้สหภาพพม่า จะได้รับเอกราชจากอังกฤษมาเป็นระยะเวลา 78 ปีแล้วก็ตาม แต่ประเทศกลับไม่สามารถพัฒนาให้ทัดเทียมกับประเทศเพื่อนบ้าน สาเหตุสำคัญมาจากการ ขาดความเป็นธรรมของผู้นำประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหายุ่งใหญ่ของสหภาพพม่าและนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้า และความสงบสุข กระผมใคร่ขอเสนอแนวทางดังต่อไปนี้

1. ผู้นำของพม่า ในยุคใหม่ และผู้นำของกลุ่มชาติพันธุ์ ควรพิจารณา ทบทวนความผิดพลาดในอดีต นำมาเป็นบทเรียนสำหรับอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมองเห็นความผิดพลาดของตนเองมากกว่าการมุ่งกล่าวโทษผู้อื่น
2. ต้องสร้างความเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน และปฏิบัติตามคำมั่นสัญญารวมถึงมติข้อตกลง ในหนังสือสนธิสัญญา ป้างโหลง ค.ศ. 1947 อย่างจริงจัง
3. ยอมหันหน้าเข้าหากัน เพื่อเจรจาพูดคุยบนพื้นฐานของประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย โดยไม่พยายามเอาเปรียบหรือกดขี่ข่มเหงซึ่งกันและกัน
4. ด้านการป้องกันประเทศ จำเป็นต้องปรับปรุงกองทัพให้เป็นกองทัพสหพันธรัฐอย่างแท้จริง

หากสามารถดำเนินการตาม ข้อเสนอทั้งสี่ประการนี้ได้ สหภาพ ย่อมจะ
สามารถก้าวไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและความสงบสุขได้ในที่สุด สิ่งที่กระผมได้
กล่าวมาทั้งหมดนี้ เป็นความคิดเห็นส่วนตัว ที่ใคร่ขอฝากไว้แก่พี่น้องประชาชน
ของเรา เนื่องในโอกาสวันชาติ ภูวน ครอบ 79 ปี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการ
สนับสนุน การคิด การพิจารณาและการตัดสินใจของผู้นำทั้งหลาย ตลอดจนพื
น้องประชาชนของเราทุกคน

ขอขอบคุณ

พลเอก ยอดศึก
ประธาน สภาเพื่อการกอบกู้ภูวน

ความสำคัญของวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 1947

7 กุมภาพันธ์ 1947 ที่กล่าวกันว่าเป็นวันที่ชนชาติฉานสามัคคีปรองดองกันนั้น ก็เนื่องมาจากเจ้าฟ้าและประชาชนในกลุ่มเอกราชรัฐฉานได้ร่วมกันจัดประชุมโดยมีเจ้าเหียบฟ้าเป็นประธานในการประชุมและมีลุงขุนจำปุ๋ เป็นผู้ดำเนินการประชุม โดยในที่ประชุมได้มีมติให้จัดตั้ง สภารัฐฉาน (Shan State Council) มีตัวแทน จากประชาชนจำนวน 7 คนและตัวแทนจากฝ่ายเจ้าฟ้าจำนวน 7 องค์ เข้าร่วมในคณะกรรมการบริหารการปกครองรัฐฉานร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้สภารัฐฉาน ที่จัดตั้งขึ้นมานี้ ปกครองบ้านเมืองด้วยตนเอง และในที่ประชุมยังได้มีมติให้กำหนด ธงชาติ และเพลงชาติของรัฐฉานขึ้นมาโดยธงชาติประกอบไปด้วย สีเหลือง เทียว แดง มีวงกลมสีขาวอยู่ตรงกลาง ธงชาติรัฐฉาน มีความยาว 5 ฟุตความกว้าง 3 ฟุต วงกลมสีขาวเส้นผ่าศูนย์กลาง 18 นิ้ว ธงชาติรัฐฉาน ที่ได้มีมติกำหนดขึ้นมากในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 1947 นั้น ถือได้ว่ามีมาก่อนธงชาติของสหภาพ เพราะในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 1947 นั้น นายพล อ่องซาน ยังอยู่ที่ ย่างกุ้ง ยังเดินทางมาไม่ถึงเมืองปางโหลง ไทใหญ่และพม่าก็ยังไม่ได้มีการเจรจาพูดคุยกัน

နိုဝ်းတိုင်းနိုဝ်းရူပတရု၊
 သွင်ဝိဝိသဓ်.တဓ်.တရု၊
 နိုဝ်းခဏ်းတဓ်.တရု၊
 တတိုင်းတိုင်းခဏ်းတရု၊
 ဗုဒ္ဓ.ဝိဇ်.သုတရု၊
 သူတိုင်းဝိဇ်.ဗုဒ္ဓ.ဝိဇ်.သုတရု၊

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 1947 มีมติกำหนด ธงชาติรัฐฉาน ต่อมาในวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 1947 ก็ได้มีการเชิญ ธงชาติรัฐฉาน ขึ้นสู่ยอดเสา โดยตั้งเสาธงไว้ทางทิศตะวันออกของห้องประชุมที่ปางโหลง ห่างออกไปประมาณ 50 เมตร ซึ่งใน อดีตที่ผ่านมา ไทยใหญ่ ไม่เคยมีธงชาติที่ใช้ร่วมกันมีเพียงแต่ ธงประจำเจ้าฟ้าของแต่ละเมืองเท่านั้น พอมีการกำหนด ธงชาติรัฐฉานขึ้นมาทุกคนต่างพากันชื่นชมยินดีบางคนที่ยังไม่ทราบว่าเป็น ธงอะไรต่างก็ พากันถามไถ่

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 1947 พุดได้ว่าเป็นวันแห่งการรวมพลัง เป็นวันที่ผู้นำไทยใหญ่ ทั้งเจ้าฟ้าและ ตัวแทนประชาชนร่วมกันจัดตั้งสภารัฐฉานขึ้นมาเพื่อที่จะปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย และเป็นวันที่กำหนด ให้มีธงชาติและร่วมกันร้องเพลงชาติของตนเอง เป็นวันที่ชาติพันธุ์ไทยใหญ่พยายามที่จะก่อสร้างชาติบ้านเมืองที่มี เอกราช ดังนั้น รัฐฉาน จึงถือได้ว่ามีความเป็นเอกราชมาก่อนแล้ว

**มติข้อตกลง ร่วมกัน ของผู้นำ คะฉิ่น ชิน และ ไทใหญ่
ในการประชุมปางโหลงล่วงหน้า
ก่อนการประชุมร่วมกับพม่า
วันที่ 6 – 7 กุมภาพันธ์ 1947**

วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 1947 ตัวแทนของคะฉิ่นได้เดินทางมาถึงยัง เมืองปางโหลง ผู้นำของ คะฉิ่น และไทใหญ่ จึงได้ประชุมร่วมกันและมีมติในที่ประชุมดังนี้

1. ตามระบอบประชาธิปไตย นั้นจะต้องมีสิทธิและความเสมอภาคเท่าเทียมกันกับพม่าทุกอย่าง
2. ตัวแทนของคะฉิ่นและไทใหญ่ ที่จะเข้าร่วมคณะบริหาร (รัฐมนตรี) ของรัฐบาลพม่านั้น จะต้องมีสิทธิหน้าที่ในการปกครองพื้นที่ของตนเองอย่างเต็มที่ และจะต้องมีสิทธิหรือมีส่วนร่วมในการบริหารเกี่ยวกับงานด้านความมั่นคง (กองทัพ) งานด้านการต่างประเทศ งานด้านการจัดเก็บภาษี และงานด้าน กิจการรถไฟเหล่านี้เป็นต้น
3. เกี่ยวกับที่ คะฉิ่นได้ ยื่นข้อเสนอต่อในที่ประชุมขอตั้งรัฐคะฉิ่น นั้น ในที่ประชุมเห็นด้วยกับ ข้อเสนอของคะฉิ่น

4. เกี่ยวกับหนังสือสัญญา อ่องซาน แอตลี ระหว่างรัฐบาลพม่าและกฤษ จะต้องไม่นำมาเกี่ยวข้องกับ คะฉิ่นและไทใหญ่โดยเด็ดขาด
5. หลังจากได้รับเอกราชแล้ว หากมีความต้องการที่จะแยกตัวออกจากสหภาพก็ให้มี สิทธิสามารถทำได้ตามความต้องการ

ต่อมาในตอนเย็นของวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 1947 ตัวแทนของ จีน ก็ได้เดินทางมาถึงยังเมือง ป้างโหลง รุ่งขึ้นใน วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 1947 เวลา 14.00 น. ตัวแทนของ คะฉิ่น จีน และ ไทใหญ่ ก็ได้ร่วมประชุมกันต่อโดยในที่ประชุม ได้เรียนชี้แจงเกี่ยวกับมติข้อตกลงในการประชุมร่วมของ คะฉิ่นและ ไทใหญ่ ให้ตัวแทนของ จีน ได้รับทราบ ซึ่งทาง ตัวแทนของ จีน ได้ขอยื่นข้อเสนอเพิ่มเติม ซึ่งในที่ประชุมก็ได้ลงความเห็นชอบ ข้อเสนอเพิ่มเติม ของ จีน มีดังนี้

1. เกี่ยวกับเงินภาษีส่วนกลาง ตามที่ ไทใหญ่ได้รับ ต้องให้ คะฉิ่น และ จีน ได้รับด้วยตามสัดส่วนจำนวน ประชากร
2. หากเงินงบประมาณการใช้จ่าย ในพื้นที่ของ จีน ไม่เพียงพอ นั้น ให้นำเงินภาษีในส่วนของพม่า มาจัดสรรเพิ่มเติมให้
3. ให้มีการจัดตั้ง สภาผู้นำร่วมสหพันธ์รัฐเทือกเขา (Supreme Council of the United Hill People SCOUHP) โดยให้ สภาฯ นี้มีอำนาจเต็ม ในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบาย ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ระหว่าง ชนรัฐเทือกเขา (United Hill People) และรัฐบาลพม่า

สำหรับการที่จะเรียกร้องเอกราช จากอังกฤษ ร่วมกันระหว่าง สหพันธ์รัฐเทือกเขาและ พม่า นั้น ผู้นำของ คะฉิ่น ชิน และไทใหญ่ ได้ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันในการประชุม ป้างโหลง โดยได้เตรียม มติข้อตกลง ที่เห็นชอบร่วมกันไว้ในการที่จะพบปะเจรจากับทางตัวแทนของรัฐบาลพม่า ซึ่งมีมติข้อตกลงที่เห็นชอบร่วมกันของ คะฉิ่น ชิน และไทใหญ่ ในการประชุมป้างโหลงเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 1947 นั้นถือได้ว่าเป็นรากฐาน จุดเริ่มต้น ที่สำคัญของ สนธิสัญญาป้างโหลง ที่บันทึกไว้ในประวัติศาสตร์

น้ำใจ ป้างโหลง (The Spirit Of Panglong)

วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 1947 เวลา 18.00 น. นายพล อ่องซานได้เดินทางมาถึงยัง เมือง ป้างโหลง วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 1947 เวลา 09.00 น. ตัวแทนของรัฐบาลอังกฤษ Mr. Lord Bottomley, ผู้อำนวยการฝ่ายปกครองรัฐเทือกเขา Mr. John Leyden พร้อมด้วยคณะตัวแทน ของฝ่ายปกครองรัฐเทือกเขา Mr. Bernard Ledwidge และ นาย อุ่ตินทุต ได้พากันเดินทางมาถึงยัง เมือง ป้างโหลง

วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 1947 เวลา 10.00 น. ตัวแทนของ คะฉิ่น ชิน และไทใหญ่ได้เริ่มการประชุมร่วมกัน ต่อมาในเวลา 11.00 น. นายพล อ่องซานได้เดินทางมาเข้าร่วมและเปิดประชุมอย่างเป็นทางการและ ก่อนที่นายพล อ่องซาน จะกล่าวเปิดประชุมนั้น นายพล อ่องซาน ได้เดินไปทำความเคารพขอชาติรัฐฉาน

ก่อนแล้วจึงมากล่าวเปิดประชุมต่อประชาชนรัฐฉานและประชาชนเทือกเขาโดยมีใจความว่า

พม่าได้พยายามเรียกร้องให้รัฐเทือกเขา ได้รับเอกราชพร้อมกันกับพม่า ไม่ต้องการให้รัฐเทือกเขา อยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษ อยากให้รัฐเทือกเขา ได้รับเอกราชและปกครองตนเอง หากพม่าได้รับเอกราชก็ อยากให้รัฐเทือกเขา ได้รับเอกราชเช่นเดียวกันกับพม่า ไม่ใช่พม่าต้องการที่จะยุแยงเพื่ออยากปกครอง รัฐเทือกเขา แต่พม่ามีความบริสุทธิ์ใจ ที่ต้องการให้รัฐเทือกเขา มีสิทธิความเสมอภาคเช่นเดียวกันกับพม่า

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 1947 ตัวแทนของ สหพันธ์รัฐเทือกเขา และ นายพล อ่องซาน ได้ประชุมปรึกษาหารือกัน เกี่ยวกับ มติข้อตกลง ในการประชุมร่วมกัน ของ คณะจีน ชิน และไทใหญ่ เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 1947 ซึ่งใน การประชุมในครั้งนี้ ได้มีตัวแทนของรัฐบาลอังกฤษ Mr. Lord Bottomley เข้าร่วมรับฟังด้วย โดยในการประชุม นายพล อ่องซาน ได้กล่าวถึงมติข้อตกลง ของรัฐเทือกเขา ดังนี้

1. ตามระบอบประชาธิปไตย นั้น จะต้องมสิทธิและความเสมอภาคเท่าเทียมกันกับพม่า ทุกอย่าง เกี่ยวกับ มติข้อตกลง ข้อที่ 1 นายพล อ่องซาน ได้กล่าวว่า ผมขอให้คำมั่นสัญญาต่อที่ประชุมนี้ ว่า หลังจากที่ได้รับเอกราชแล้ว เพื่อที่จะไม่ให้มีการแบ่งแยกชนชั้น กันเกิดขึ้น จะให้มีสิทธิความเสมอภาคเท่าเทียมกันทั้งหมด
2. ตัวแทนของคณะจีนและไทใหญ่ ที่จะเข้าร่วมในคณะรัฐมนตรีของรัฐบาลพม่านั้น จะต้องมสิทธิหน้าที่ในการปกครองพื้นที่ของตนเองอย่างเต็มที่

และจะต้องมีสิทธิหรือมีส่วนในการบริหารเกี่ยวกับงานด้านความมั่นคง (กองทัพอากาศ) งานด้านการต่างประเทศ งานด้านการจัดเก็บภาษี และงานด้านกิจการรถไฟ เหล่านี้เป็นต้นเกี่ยวกับ มติข้อตกลง ข้อที่ 2 นายพล อ่องซาน ได้กล่าวว่าเกี่ยวกับ มติข้อตกลง ในข้อนี้ ยอมรับในหลักการ และยังไม่มียอะไรมากจะพูดเพิ่มเติม

3. เกี่ยวกับที่ คณะจีนได้ ยื่นข้อเสนอต่อในที่ประชุมของตั้งรัฐคะฉิ่น นั้น ในที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อเสนอ ของคะฉิ่นเกี่ยวกับ มติข้อตกลง ข้อที่ 3 นายพล อ่องซาน ได้กล่าวว่าหากไม่รวม เมืองมิตจินา, จังหวัด ม่านหม้อ และกาดสา ซึ่งเป็นพื้นที่ราบที่ไม่เกี่ยวกับเทือกเขาคะฉิ่นนั้น การที่จะตั้งเป็รัฐคะฉิ่นนั้น ผมคิดและเชื่อว่ามันคงจะไม่สามารถเกิดความมั่นคงถาวรได้ แต่ว่าถึงแม้ ผมจะไม่สามารถ ทำให้ได้ก็ตามสิ่งที่ เป็นความต้องการของประชาชนคะฉิ่น ที่ต้องการตั้งเป็นรัฐคะฉิ่น นั้น ผมขอแสดงความนับถือและสนับสนุนในหลักการ เกี่ยวกับเรื่องนี้ผมจะนำไปเสนอในการประชุมใหญ่ของ องค์การสันนิบาตเสรีภาพแห่ง ประชาชนต่อต้านฟาสซิสต์ (Anti Fascist People Freedom League AFPFL) ที่จะจัดขึ้นที่ ย่างกุ้ง ในอีกไม่กี่วัน ของสัปดาห์หน้า
4. เกี่ยวกับหนังสือสัญญาอ่องซาน แอตลี ระหว่างรัฐบาลพม่าและอังกฤษ จะต้องไม่นำมาเกี่ยวพันกับ คณะจีนและไทใหญ่โดยเด็ดขาด เกี่ยวกับ มติข้อตกลงข้อที่ 4 นายพล อ่องซาน ได้กล่าวว่าเกี่ยวกับ การไม่ยอมรับ หนังสือสัญญา อ่องซาน แอตลี นั้น มันไม่เกี่ยวข้องกับการประชุม ในครั้งนี้ ดังนั้นจึง ไม่จำเป็นที่จะต้องนำมาพิจารณาพูดคุยกัน

5. หลังจากได้รับเอกราชแล้วหากมีความต้องการที่จะแยกตัวออกจากสหภาพ ก็ให้มีสิทธิสามารถทำได้ ตามความต้องการเกี่ยวกับ มติข้อตกลง ข้อที่ 5 นายพล อ่องซาน ได้กล่าวว่าเกี่ยวกับ การแยกตัวออกจากสหภาพ นั้น ยอมรับในหลักการ แต่คงไม่สามารถตัดสินใจ หรือเป็นมติ ในการประชุม ครั้งนี้ได้ มันเป็นเรื่องที่ต้องนำไปเสนอในที่ประชุมร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อขอมติกันต่อไปเกี่ยวกับมติข้อตกลง ในเรื่องของงบประมาณค่าใช้จ่ายของชนเทือกเขานั้น นายพล อ่องซาน และ นายอูตั้นทุด ได้ตอบว่า เกี่ยวกับการแบ่งเงินงบประมาณค่าใช้จ่ายนั้น จะจัดสรรแบ่งตามสัดส่วนของจำนวนประชากร แต่จะ จัดสรรให้ได้มากกว่าในสมัยอังกฤษ ปกครอง ซึ่งสิ่งที่กล่าวมานี้เป็นการตกลงให้คำมั่นสัญญากัน ด้วยวาจาในการประชุมที่ปางหลวง เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 1947

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 1947 เวลา 09.00 น. เพื่อที่จะทำให้สามารถตกลงเห็นชอบร่วมกันได้ เกี่ยวกับการลงนามในสนธิสัญญา ป้างโหลง และเพื่อที่จะทำให้สหพันธ์รัฐเทือกเขาและพม่า สามารถร่วมกันเรียกร้องเอกราชจาก อังกฤษ นั้นทางตัวแทนของ คะฉิ่น จิน ไทใหญ่ และ นายพล อ่องซาน จึงได้ประชุมเจรจาตกลงให้คำมั่นสัญญากัน ในที่ประชุม ป้างโหลง อีกครั้งดังนี้

1. เพื่อที่จะก่อให้เกิดความสามัคคีปรองดองภายในกลุ่มชาติพันธุ์นั้นเกี่ยวกับการ ที่จะ ผนวกพื้นที่ระดับตำบล ให้แก่คะฉิ่น นั้นจะยังไม่ลงมติ แต่ในหลักการแล้วเห็นด้วยกับข้อเสนอของคะฉิ่น
2. สำหรับสิทธิในการแยกตัวออกจากสหภาพ ตามความต้องการของประชาชนเทือกเขานั้น หากถึงเวลาของการประชุมร่างรัฐธรรมนูญก็จะ

กำหนดให้มีสิทธิในการแยกตัวตามความต้องการ หากถึงการประชุม
ร่างรัฐธรรมนูญแล้วค่อยนำมาพิจารณาพูดคุยกันอีกครั้ง

3. เกี่ยวกับความร่วมมือกันของเราชั่วคราวในขณะที่ยังไม่ได้รับเอกราช
นั้นจะไม่ให้กระทบเกี่ยวกับเรื่องของการแยกตัวและกระทบถึงความ
ร่วมมือในอนาคตเช่นกัน
4. หากเราร่วมกันในขณะนี้ แล้ววันข้างหน้าอยากแยกตัวออกไปก็สามารถ
ทำได้
5. หากในที่ประชุมร่างรัฐธรรมนูญ มีมติว่าไม่ต้องการร่วมกันในวันนี้ แต่
วันข้างหน้าหากมีความต้องการ เข้าร่วมกันดีตอนรับตลอดเวลา
6. หากว่าร่วมกันนั้น ตามระบอบประชาธิปไตย ก็จะได้รับสิทธิ ความเสมอ
ภาคเท่าเทียมกันกับ พม่า ทุกอย่าง
7. สำหรับการปกครองรัฐฉาน (เมืองไต) นั้น พม่าจะไม่เข้าไปแทรกแซง
หรือยุ่งเกี่ยวใดๆทั้งสิ้น รัฐฉาน มีสิทธิในการปกครองตัวเองอย่างเสรี
8. เกี่ยวกับ ภาษา ประเพณีวัฒนธรรม และการศึกษา ของไทใหญ่และชาติ
พันธุ์อื่นๆนั้น พม่าจะไม่ดูถูกเหยียดหยามหรือปรามใดๆทั้งสิ้น
9. เกี่ยวกับเงินงบประมาณค่าใช้จ่าย ของแต่ละรัฐไทเอกเขา นั้น จะจัดสรร
แบ่งปันให้มากกว่า สมัยอังกฤษ ปกครอง

การประชุมในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 1947 นั้นเป็นการประชุมพูดคุยกันอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน หลังจากที่ได้ ข้อตกลงทางวาจา เป็นมันเหมาะ จาก นายพล อ่องซาน แล้วตัวแทนของสหพันธ์รัฐเทือกเขา จึงได้ตกลงที่จะลงนามในสนธิสัญญาปางโหลง

สนธิสัญญา ปางโหลง 1947

การประชุมได้จัด ขึ้นที่ ปางโหลง (ปางหลวง) ผู้ที่เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาของ รัฐบาล พม่า, เจ้าฟ้า และผู้ที่เป็นตัวแทนของไต (รัฐฉาน), ตัวแทนของเทือกเขาคะฉิ่น และตัวแทนของ เทือกเขาชิน

ผู้ที่เข้าร่วมในการประชุมนี้มีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถสถาปนาความเป็นอิสระภาพได้รวดเร็วขึ้น โดยการที่ กลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่ (ไต), คะฉิ่น และชิน ร่วมมือประสานงานอย่างทันที่กับรัฐบาลรักษาการชั่วคราวของพม่า ดังนั้น ผู้ที่เข้าร่วมประชุมจึงได้พร้อมใจกันสร้างข้อตกลงดังต่อไปนี้

1. ให้รัฐบาลสหภาพพม่า เลือกตัวแทนของชนชาวเขาผู้หนึ่ง ซึ่งจะถูกเสนอตัวจาก สภาสูงสุดของสหภาพชนชาวเขา (The Supreme Council of the United Hill People : SCOUHP) เพื่อที่จะได้นำไปแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลพม่าเกี่ยวกับปัญหาพื้นที่ชายแดน

2. ที่ปรึกษาดังกล่าวจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกรัฐสภาของสหภาพพม่า โดยไม่มีขอบเขตภารกิจในการนำปัญหาพื้นที่ชายแดนเข้าพิจารณาร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญของคณะผู้ดำเนินการร่างรัฐธรรมนูญ เช่นเดียวกันกับใน เรื่องการป้องกันตนเองและนโยบายต่างประเทศ ที่ปรึกษาควรได้รับสิทธิอำนาจหน้าที่ อย่างเสมอภาค เช่นเดียวกันเกี่ยวกับพื้นที่ชายแดน
3. ที่ปรึกษาดังกล่าวจะมีผู้ช่วยที่ปรึกษาได้ ๒ ท่าน ซึ่งจะเป็นตัวแทนของชนเผ่าซึ่งมีใช่เป็นเผ่าเดียวกันกับที่ปรึกษาผู้ช่วยที่ปรึกษาทั้ง ๒ ท่านจะทำหน้าที่ในขั้นต้นเกี่ยวกับปัญหาของพรมแดนของตน และที่ปรึกษาจะทำหน้าที่เกี่ยวกับปัญหาของพรมแดนที่เกิดขึ้นทั้งหมดและพวกเขาทั้งหมดจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลักแห่ง ความรับผิดชอบร่วมกัน ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
4. ถึงแม้ว่าที่ปรึกษาในฐานะ ของ สมาชิกรัฐสภาจะเป็นตัวแทนแต่เพียงผู้เดียวต่อปัญหาของ พื้นที่ชายแดน ในรัฐสภาผู้ช่วยที่ปรึกษาทั้งสองจะได้รับสิทธิในการเข้าร่วมประชุมด้วยในรัฐสภา เมื่อมีการอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาพื้นที่ชายแดน
5. ถึงแม้ว่าสมาชิกรัฐสภา จะเห็นชอบกับข้อตกลงดังกล่าวข้างบนแล้วก็ตามแต่จะต้องไม่ปฏิบัติการใดๆ ในกรณีเกี่ยวกับพื้นที่ชายแดน ให้เกิดแนวโน้มที่จะเพิกถอนสิทธิและ อิสระภาพความเป็นตัวเองของประชากรในพื้นที่ดังกล่าวซึ่งปัจจุบันมีการปกครองของตนเองอยู่ที่ประชุมยอมรับ

หลักการที่พื้นที่ชายแดนดังกล่าวมีสิทธิอย่างสมบูรณ์ในการปกครองภายในของตน

6. แม้ว่าคำถามเกี่ยวกับการก่อตั้งรัฐคะฉิ่นให้เป็นรัฐอิสระภายในสหภาพพม่า จะต้องถูกพิจารณาโดยสภา (รัฐสภา) แต่ก็มีความเห็นพ้องกันว่า การแยกตัวเป็นอิสระนั้น เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาในขั้นตอนแรกจะต้องมีการหารือ กันกับ ที่ปรึกษาและผู้ช่วยที่ปรึกษา พื้นที่ชายแดนเกี่ยวกับพื้นที่ อำเภอมิตจินา และ บ้านหม่อเนื่องจากเป็นพื้นที่ ที่อยู่ในส่วนที่ 2 ภายใต้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปกครองพม่า ปี 1935
7. ประชาชนของพื้นที่ชายแดนควรได้รับสิทธิประโยชน์พื้นฐาน ซึ่งเป็นรากฐานเบื้องต้นของประเทศ ซึ่งมีการ ปกครองในระบอบประชาธิปไตย
8. ข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งยอมรับในข้อตกลงนี้ จะไม่กระทบต่อเอกภาพในทางเศรษฐกิจ ซึ่งทางรัฐฉาน มีการปฏิบัติ อยู่แล้วในปัจจุบัน
9. ข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งยอมรับในข้อตกลงนี้ จะไม่กระทบถึงความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจซึ่งกลุ่มชาวเขาคะฉิ่น และกลุ่มชาวเขาจีนมีสิทธิที่จะได้รับจากงบประมาณของ พม่า รัฐสภาจะทำการพิจารณาร่วมกับ ที่ปรึกษา และ ผู้ช่วย ที่ปรึกษาพื้นที่ชายแดนถึงความเป็นไปได้ของแนวโน้ม สำหรับกลุ่มชาวเขาคะฉิ่นและจีนในข้อตกลงทางเศรษฐกิจ ที่จะปฏิบัติในแนวเดียวกันระหว่างรัฐบาลพม่าและรัฐฉาน

สิ่งที่ควรจดจำ เกี่ยวกับ มติข้อตกลงปางโหลง และ สนธิสัญญาปางโหลง

1. มติข้อตกลง ในการประชุมปางโหลง ที่ผู้นำ คะฉิ่น ชิน และ ไทใหญ่ ประชุมร่วมกัน เมื่อวันที่ 6 - 7 กุมภาพันธ์ 1947 นั้น ถือได้ว่าเป็นต้นแบบรากฐาน สำหรับ สนธิสัญญา ปางโหลง ที่ได้ลงนามร่วมกัน เมื่อ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 1947 และเป็นต้นแบบชี้้นำสำหรับการทำงานร่วมกัน
2. สนธิสัญญา ปางโหลง และน้ำใจปางโหลง นั้น เป็นสิ่งที่สร้างความสามัคคีปรองดองให้เกิดขึ้น ระหว่างชาติพันธุ์ จึงทำให้ สหพันธ์รัฐ เทือกเขา คะฉิ่น ชิน ไทใหญ่และพม่าร่วมกันเรียกร้องเอกราช จาก อังกฤษ
3. สนธิสัญญาปางโหลง นี้ไม่ใช่สนธิสัญญาที่ลงนาม ในนามของชาติพันธุ์ แต่เป็นสนธิสัญญาที่ลงนามในนามของรัฐต่อรัฐ ด้วยเหตุนี้ ชาติพันธุ์ ที่อาศัยอยู่ในรัฐที่ร่วมลงนามในสนธิสัญญาปางโหลงนั้น จึงมี หน้าที่ เกี่ยวข้องด้วยกันทั้งหมด

